

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data: ...

Prin contestația nr. 855/06.05.2022, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 23375/09.05.2022, depusă de către SC ... SRL cu sediul în ..., având număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului ... și Cod Unic de Înregistrare ..., reprezentată convențional prin SCA ..., cu sediul în ..., lider al Asocierii SC ... SRL, formulată împotriva procedurii simplificate online privind atribuirea contractului având ca obiect *„Proiectare – faza adaptare la amplasament, execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiții care se realizează pe baza proiectului tip – Construire Cresă medie: Construire și dotare Creșă, str. Mihai Viteazu nr. 73A, Municipiul Caracal, județul Olt”*, organizată de către ...cu sediul în ... în calitate de autoritate contractantă, s-a solicitat:

- anularea adresei nr. 22.368/02.05.2022, de comunicare a rezultatului procedurii de atribuire, a actelor care au stat la baza emiterii acesteia, precum și a celor subsecvente,
- anularea raportului procedurii de atribuire nr. 8260L/02.05.2022, în partea care privește respingerea ofertei Asocierii Grup Primacons, a actelor care au stat la baza emiterii acesteia, precum și a actelor subsecvente,
- anularea deciziei autorității contractante prin care oferta depusă de Asocierea ...,
- obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire prin reevaluarea ofertei Asocierii ... de la etapa verificării admisibilității acesteia.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 25684/19.05.2022, SC ... SRL, cu sediul în ..., având număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului ... și Cod Unic de Înregistrare ..., lider al Asocierii SC ... SRL, formulează cerere de intervenție voluntară în cadrul procedurii de atribuire antementionată, prin care solicită respingerea contestației formulată de către SC ... SRL ca nefondată și obligarea

SC ... SRL la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei contestații.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 23375/09.05.2022, SC ... SRL, în calitate de operator economic participant la procedura de atribuire în cauză, critică decizia autorității contractante de declarare a ofertei sale ca fiind inacceptabilă și neconformă, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (5), coroborat cu art. 137 alin. (3) lit. a) din anexa la HG nr. 395/2016, deoarece răspunsul la solicitarea de clarificări a fost considerat neconcludent de către comisia de evaluare și totodată, oferta apreciindu-se că nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini.

Contestatoarea menționează că ulterior datei de depunere a ofertelor, având unele neclarități privitoare la modalitatea de îndeplinire a cerințelor minime ale caietului de sarcini, prin adresa nr. 5011L/22.03.2022, comisia de evaluare i-a solicitat o serie de clarificări, printre care să facă dovada modului de execuție a lucrărilor, respectiv deținerea autorizațiilor/atestatelor necesare în acest sens.

Pentru a răspunde solicitării de clarificări din partea comisiei de evaluare, Asocieria ... a transmis adresa nr. 818/24.03.2022 prin care a arătat, în ceea ce privește deținerea autorizațiilor/atestatelor necesare realizării obiectului contractului, în esență, că autoritatea contractantă nu a solicitat prezentarea în cadrul ofertei a autorizațiilor la care se face referire în adresa comisiei de evaluare, nici ca și criterii privind capacitatea, dar nici prin caietul de sarcini, iar, mai mult, în raport de prevederile obligatorii ale caietului de sarcini, nu era necesară dovada autorizării și nici prezentarea acestora la momentul depunerii ofertelor, ci acestea trebuiau avute în vedere în etapa de proiectare și execuție.

Comisia de evaluare a reținut că, în stabilirea clarificărilor ce au fost solicitate asocierii, a avut în vedere obligativitatea legală a deținerii unor autorizații pentru categoriile de lucrări ce vor fi executate, indiferent dacă a menționat sau nu necesitatea deținerii acestora în conținutul fișei de date a achiziției sau a caietului de sarcini.

În susținerea acțiunii sale, contestatoarea invocă Decizia CNSC nr. ..., Decizia CNSC nr. ..., precum și Decizia CNSC nr. ...

Potrivit legislației în materia achizițiilor publice, solicitarea de cerințe de calificare referitoare la capacitatea tehnică și/sau profesională în documentația de atribuire este facultativă, iar nu obligatorie, aspect care rezultă cu evidență din cuprinsul prevederilor art. 172 alin. (2) lit. c) și ale art. 178 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Într-o astfel de situație, cu respectarea principiului transparenței, evaluarea ofertei se limitează în mod obligatoriu la cerințele de calificare

evidențiate în conținutul anunțului de participare și al fișei de date a achiziției, întrucât, în raport de dispozițiile art. 137 alin. (2) lit. b) din anexa la HG nr. 395/2016, o eventuală respingere a ofertei putând fi dispusă pentru neîndeplinirea cerințelor de calificare din documentație, iar nu pentru unele inexistente.

Tot astfel, în raport de prevederile art. 172 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, coroborate cu cele ale art. 51 alin. (2) din anexa la HG nr. 395/2016, orice operator economic participant la o procedură de atribuire și care nu îndeplinește cerințele de calificare stabilite cu respectarea principiului transparenței în documentația de atribuire, se poate prevala de resursele unui subcontractant, dar strict pentru a putea face dovada îndeplinirii respectivelor cerințe.

Autoritatea contractantă nu a impus participanților la procedură, obligativitatea depunerii autorizațiilor/atestatelor la care face referire pentru a proceda la respingerea ofertei depuse de Asocieria ...situație în care nici evaluarea ofertelor nu se putea realiza pe baza unor cerințe inexistente.

Mai mult, ceea ce a omis comisia de evaluare atunci când a dispus respingerea ofertei, la pct. 6 Legislația, standarde și reglementări tehnice aplicabile din Secțiunea 1 a caietului de sarcini, autoritatea a stabilit cerințe în sarcina ANTREPRENORULUI, iar nu ofertantului, astfel:

„Antreprenorul trebuie să respecte pe deplin toate prevederile legislației românești în domeniul construcțiilor. Antreprenorul trebuie să se asigure că orice contracte, subcontracte, instrucțiuni de utilizare; aprobări, etc. care urmează să fie încheiate sau emise în timpul perioadei de execuție și cea de notificare a defectelor, trebuie să fie în conformitate cu Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții (cu modificările și completările ulterioare).”

Mai mult, așa cum este stabilit la pct. 10 MODUL DE PREZENTARE AL PROPUNERII TEHNICE din Secțiunea 1 a caietului de sarcini - Anexa nr. 5: „Ofertanții vor depune autorizațiile/atestatele/licențele în timpul execuției contractului”.

Drept urmare, inclusiv din cuprinsul documentației de atribuire rezultă cu evidență că ofertanții nu aveau obligația de a face dovada deținerii autorizațiilor/atestatelor necesare realizării obiectivului de investiție, sens în care, fiind o cerință care vizează executarea contractului, iar nu una de calificare, la momentul evaluării ofertelor nici comisia de evaluare nu avea dreptul verificării deținerii acestora.

Aceasta deoarece, operatorii economici nu pot fi sancționați pentru nedepunerea anumitor autorizații/certificări în cadrul ofertei, în condițiile în care acestea nu au fost solicitate expres prin documentația de atribuire.

Așadar, cerința deținerii atestatelor/autorizații nefiind prevăzută, potrivit principiului transparenței, în cadrul anunțului de participare simplificat, participanții la procedura de atribuire nu aveau obligația de a

face dovada deținerii acestora, iar, în același timp, nici comisia de evaluare nu putea condiționa admisibilitatea ofertelor de prezentarea unor asemenea documente.

Cu alte cuvinte, dacă autoritatea dorea ca operatorul să nominalizeze în conținutul ofertei un operator atestat/autorizat, atunci trebuia să solicite acest lucru în documentație. Documentația, așa cum a fost publicată în SEAP, nu prevede nici chiar cu caracter de clauză nescrisă această obligație, aspect pentru care decizia de respingere a ofertei depuse de Asocieria ... a fost dispusă cu încălcarea principiului transparenței, dar și fără a ține cont de caracterul obligatoriu al documentației de atribuire.

Este lipsită de relevanță neinclusiunea unei cerințe în documentația de atribuire, atât timp cât aceasta este determinată de o reglementare legală specifică; o astfel de concluzie este eronată, în condițiile în care, dacă legiuitorul ar fi dorit ca lipsa deținerii autorizațiilor/certificatelor prevăzute de legea specială să reprezinte o situație de excludere a unui operator economic, atunci avea obligația de a o reglementa în mod expres în legislația achizițiilor publice, în același fel în care a fost reglementată situația excluderii pentru neplata datoriilor la bugetul general consolidat, în raport de prevederile art. 165 din Legea nr. 98/2016.

Aceasta deoarece, una dintre regulile de interpretare logică a textelor normative, care nu poate fi extinsă și la cele consensuale, este ca unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă, regulă ce presupune ca unei formulări generale a textului trebuie să îi corespundă o aplicare generală a acestuia, fără a face apel la distincții pe care nu le prevede.

Din ansamblul legislației pe linie de achiziții publice rezultă că evaluarea fiecărei oferte se raportează numai la cerințele care îi sunt aplicabile din documentația de atribuire, nu la altele.

Exemplară sub aspectul necesității respectării principiului transparenței este și hotărârea pronunțată în Cauza Pippo Pizzo (C-27/15), pe care Consiliul a omis să o aibă în vedere la soluționarea contestației, fiind preferată, în mod exclusiv, jurisprudența invocată de DP CONS SRL.

Mai mult, în hotărârea din 14 iunie 2017, Medipac-Kazantzidis, C-6/05, CJUE (punctul 54) a reținut că obligația de transparență:

„interzice autorității contractanta să respingă o ofertă care respectă cerințele anunțului privind cererea de ofertă întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în acest anunț care sunt invocate ulterior depunerii acestei oferte”.

De asemenea relevantă este Decizia civilă nr. 375 din data de 21.06.2019 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, Decizia civilă nr. 2502/21.12.2020, pronunțată de Curtea de Apel București, Decizia civilă nr. 744 din 17

martie 2022 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a IX contencios administrativ și fiscal.

În sensul celor de mai sus este inclusiv practica judecătorească recentă, respectiv decizia civilă nr. 319/17.02.2021 pronunțată de Curtea de Apel București, decizia civilă nr. 384/15.03.2021 pronunțată de Curtea de Ape Ploiești, decizia civilă nr. 351/19.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, decizia civilă nr. 2019/11.11.2020 pronunțată de Curtea de Apel București, decizia civilă nr. 2502/21.12.2020 pronunțată de Curtea de Apel București etc.

Din cuprinsul jurisprudenței invocate, omise de către autoritatea contractantă, rezultă că oferta nu poate fi respinsă pentru eventuala nerespectare a unor cerințe care nu se regăsesc explicit în documentația de atribuire, întrucât nu acesta a fost sensul respingerii unei oferte ca neconforme avut în vedere de către legiuitor, ci respingerea ca neconformă a unei oferte se poate realiza doar în cazul nerespectării de către ofertant a cerințelor clare din documentațiile de atribuire, astfel încât evaluarea ofertelor să fie imparțială, realizată în baza aceluiași criterii.

Contestatoarea invocă totodată hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-27/15, Cauza T-50/05 - Evropaiki Dynamiki - Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Comisiei Europene, Curtea a reținut la pct. 59 din Hotărârea din data de 19 martie 2010, ultima cauză în care CJUE s-a pronunțat pe aspecte ce țin de executarea contractului, făcând distincție între criteriile de calificare stabilite în cadrul documentației și condițiile de executare a contractului este cauza C- 295/20, „Sanresa” UAB, din 8 iulie 2021.

Aceeași este situația inclusiv în cauza dedusă judecății, în care autoritatea contractantă nu a solicitat, cu respectarea principiilor transparenței și al tratamentului egal, dovada deținerii anumitor atestate/autorizații specifice perioadei de derulare a contractului, motiv pentru care, în acord cu jurisprudența CJUE, dar și cu cea națională recentă, se impune admiterea contestației, anularea actelor atacate și, pe cale de consecință, obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei Asocierii

Autoritatea contractantă reține că atunci când pentru o parte dintre lucrările care fac obiectul contractului de achiziție publică pentru care a depus oferta, ofertantul știe că nu o poate realiza decât prin intermediul unui alt operator economic, acestuia îi revine obligația de a încheia un acord de subcontractare și nu un contract de prestări de servicii, declarând partea din lucrare ca fiind executată de un subcontractant.

Cele invocate de autoritate nu pot fi primite la soluționarea contestației, în condițiile în care, nominalizarea de subcontractanți ar fi fost obligatorie în mod exclusiv pentru prevalarea de resursele acestora în situația în care autoritatea contractantă ar fi impus cu respectarea

principiului transparenței cerința de calificare referitoare la autorizații/atestare; cum o astfel de cerință nu a fost impusă, nici nominalizarea de subcontractanți nu era necesară.

Drept urmare, cum o astfel de cerință nu a fost impusă prin documentația de atribuire, în condițiile în care deținerea anumitor atestate/autorizații este specifică perioadei de derulare a contractului, oricând activitățile aferente acestora pot fi subcontractate, fără a fi necesară nominalizarea subcontractanților încă de la momentul depunerii ofertelor.

De altfel, acest aspect rezultă cu evidență din conținutul prevederilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, care fac referire la datele de identificare ale subcontractanților propuși, dacă aceștia din urmă sunt cunoscuți la momentul depunerii ofertei.

Autoritatea contractantă a depus în copie dosarul achiziției cu adresa de înaintare nr. 24202/10.05.2022, înregistrată la Consiliu sub nr. 23953/10.05.2022, iar ulterior, a transmis punctul de vedere nr. 26295/18.05.2022, înregistrat la Consiliu sub nr. 25679/19.05.2022, prin care solicită respingerea contestației formulată de către SC ...SRL ca fiind nefondată.

Autoritatea contractantă menționează că oferta prezentată de SC ... SRL a fost respinsă ca fiind inacceptabilă și neconformă în baza prevederilor art. 134 alin. (5), coroborat cu art. 137 alin. (3) lit. (a) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, deoarece răspunsul la solicitările de clarificări a fost neconcludent și oferta nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini, în sensul că ofertantul nu a prezentat autorizațiile necesare realizării obiectivului de investiții, astfel cum acestea au fost solicitate prin caietul de sarcini.

Referitor la criticile privind respingerea în mod eronat, nelegal și netemeinic a ofertei prezentate de Asocieria ... SRL, cu privire la nedeținerea tuturor autorizațiilor necesare realizării obiectivului de investiții, cu încălcarea caracterului obligatoriu al documentației de atribuire și fără a ține cont de principiul transparenței, autoritatea contractantă menționează faptul că, esențial pentru dezlegarea problemei litigioase deduse judecății este aspectul potrivit căruia nu pot fi eludate dispozițiile imperative ale legii într-o procedură de achiziții publice, atât de către comisia de evaluare, cât și de către ofertanți.

În speța dedusă judecății, necesitatea deținerii autorizațiilor în vederea desfășurării activității în condiții de legalitate și siguranță este o condiție *si nequa non* în domeniul de aplicare a legii achizițiilor publice și a legislației conexe.

În cadrul documentației de atribuire privind obiectivul de investiții: autoritatea a stabilit în sarcina ofertanților obligația de a realiza în mod legal obiectivul de investiții.

Pentru prezenta procedură, obligația deținerii autorizațiilor necesare realizării lucrărilor este prevăzută în Capitolul 6 din caietul de

sarcini, potrivit cărora „Antreprenorul trebuie să respecte pe deplin toate prevederile legislației românești în domeniul construcțiilor. (...) Proiectarea și execuția lucrărilor se va face în conformitate cu Standardele și Reglementările Tehnice românești și europene aflate în vigoare (...) în procesul de proiectare se vor respecta normele și normativele tehnice și legislația în vigoare, avizele și acordurile autorităților competente la momentul întocmirii proiectului în funcție de soluțiile tehnice propuse.”

Prin această formulare, autoritatea contractantă a dorit să sublinieze necesitatea ca ofertanții să prezinte dovada posibilității de a realiza în condiții de legalitate obiectivului de investiții, cu respectarea tuturor reglementărilor în materia construcțiilor.

Cu toate acestea, nu prezintă importanță dacă cerința privind autorizațiile a fost formulată ca un criteriu distinct în cadrul documentației de atribuire, deoarece obligativitatea deținerii unei atestări în vederea executării de lucrări nu constituie un criteriu de calificare și de selecție impus de autoritatea contractantă, astfel încât să fie necesară menționarea sa expresă în cuprinsul fișei de date a achiziției, ci reprezintă o obligație legală pentru desfășurarea unei astfel de activități, împrejurare ce rezultă din dispozițiile legislației în materia construcțiilor.

Mai mult, însăși definiția termenului de „operator economic”, prevăzută în legislația în materia achizițiilor publice, cuprinde cerința prestării activității în mod licit, iar împrejurarea că prin documentația de atribuire nu s-a solicitat în mod expres prezentarea tuturor autorizațiilor nu exonerează comisia de evaluare de obligația de a cerceta dacă ofertantul căruia intenționează să îi atribuiască contractul deține autorizațiile și poate realiza activitățile ce fac obiectul acestuia.

În sensul aspectelor menționate anterior, rezultă că atâta vreme cât pentru executarea lucrărilor în mod legal sunt necesare din anumite autorizații, operatorii economici și autoritățile contractante nu se pot prevala de lipsa menționării cerințelor în documentația de atribuire, pentru a nu respecta prevederile legislative. Legalitatea executării lucrărilor presupune inclusiv deținerea tuturor autorizărilor/atestatelor solicitate de legile incidente (de exemplu, Atestatul ANRE de tip B „proiectare și executare de instalații electrice exterioare/interioare pentru incinte/ construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV”- necesar în baza prevederilor HG nr. 33/2007, Legii nr. 160/2012, Legii nr. 123/2012, Ordinului nr. 45/2016 și Ordinului 11/2013, cu modificările și completările ulterioare; Autorizația IGSU Proiectare a sistemelor și instalațiilor de semnalizare, alarmare și alertare în caz de incendiu, necesară în baza prevederilor Legii nr. 307/2006, HG 259/2005 și Ordinului nr. 87/2010, cu modificările și completările ulterioare; Autorizația IGSU Instalare și întreținere a sistemelor și instalațiilor de

semnalizare alarmare și alertare în caz de incendiu, necesare în baza prevederilor Legii nr. 307/2006, HG nr. 259/2005 și Ordinului nr. 87/2010, cu modificările și completările ulterioare; Autorizația IGSU Proiectare a sistemelor și instalațiilor de limitare și stingere a incendiilor, necesară în baza prevederilor Legii nr. 307/2006, cu modificările și completările ulterioare; Autorizația IGSU Instalare și întreținere a sistemelor și instalațiilor de limitare și stingere a incendiilor cu excepția celor care conțin anumite gaze flouorurante cu efect de seră, necesară în baza prevederilor Legii nr. 307/2006, HG nr. 259/2005 și Ordinului nr. 87/2010, cu modificările și completările ulterioare; Autorizația ISCIR privind instalarea, montarea, repararea, întreținerea și verificările tehnice în utilizare la aparate consumatoare de combustibil având $P_{max} < 400$ kW Cazane de apă caldă având $P_{max} \leq 400$ kW, necesare în baza prevederilor Legii nr. 64/2008, cu modificările și completările ulterioare).

Astfel, pentru a desfășura în mod legal activitățile din cadrul contractului, este necesar să se dețină un atestat/autorizație eliberat/ă în condițiile legii, indiferent dacă autoritatea contractantă a menționat sau nu necesitatea deținerii unui astfel de document în cuprinsul documentației de atribuire. O eventuală omisiune a autorității contractante de a indica necesitatea deținerii atestatului în vederea executării lucrărilor nu este de natură a înlătura de la aplicare obligația legală instituită de actele normative în domeniul construcțiilor.

În același sens s-a pronunțat și Curtea de Apel Iași, în dosarul nr. 511/45/2021, reținând că *„Neincluderea cerințelor prevăzute de lege pentru autorizarea desfășurării unei activități în documentația de atribuire a unui contract de achiziție publică nu are semnificația faptului că respectarea dispozițiilor legale privind autorizarea este lăsată la alegerea autorității contractante ori a ofertanților. Fiind prevăzută în lege, nu este necesar ca obligația referitoare la deținerea unei autorizații în vederea executării de lucrări să fie menționată în documentația de atribuire, fiind evident că desfășurarea egală a unei astfel de activități nu se poate efectua fără deținerea autorizației obținute în condițiile legii”*.

În aceste condiții, atât operatorii economici, cât și autoritățile contractante nu se pot prevala de lipsa menționării cerințelor autorizării potrivit legii în documentația de atribuire și să execute lucrările sau să accepte executarea lucrărilor în mod ilicit. De asemenea, nu se poate reține nici argumentul privind posibilitatea subcontractării lucrărilor unor operatori economici autorizați sau a obținerii autorizației ulterior datei limită pentru depunerea ofertelor.

În considerarea aspectelor menționate anterior, în mod corect comisia de evaluare a hotărât că pentru realizarea în condiții de legalitate a obiectivului de investiții este necesar ca ofertatul câștigător să dețină autorizațiile necesare pentru executarea în legalitate și siguranță a obiectivului de investiții.

Astfel în baza acestor normative, s-a solicitat ofertantului să transmită autorizațiile neprezentate pentru efectuarea lucrărilor care fac parte din documentația de atribuire și anume:

- o Autorizație IGSU Instalare și întreținere a sistemelor și instalațiilor de limitare și stingere a incendiilor;

- o Atestat ANRE de tip Bp *"proiectare de instalații electrice exterioare/interioare pt incinte / construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV"*

- o Atestat ANRE de tip Be *"executarea de instalații electrice exterioare/interioare pentru incinte/construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV";*

- o Autorizație ANRE destinată proiectării instalațiilor de utilizare a gazelor naturale: PDIB;

- o Licență IGPR pentru proiectare a componentelor sau sistemelor de alarmare împotriva efracției;

Autorizațiile/atestatele trebuie să fie deținute de către asociat/subcontractant, în conformitate cu informațiile prezentate în cadrul acordului de asociere/subcontractare.

Pentru a putea stabili conformitatea ofertei depuse de Asocierea ...SRL, comisia de evaluare a solicitat acestuia următoarele clarificări:

„Având în vedere reglementările legale în vigoare enumerate la cap. 6 - pag. 21-26 - din Secțiunea 1 a caietului de sarcini, ofertanții trebuie să facă dovada modului de execuție a lucrărilor respectiv deținerea autorizațiilor/atestatelor necesare în acest sens.

Astfel, în baza acestor normative, vă solicităm să transmiteți autorizațiile neprezentate pentru efectuarea lucrărilor care fac parte din documentația de atribuire și anume:

- o Autorizație IGSU Instalare și întreținere a sistemelor și instalațiilor de limitare și stingere a incendiilor;*

- o Atestat ANRE de tip Bp "proiectare de instalații electrice exterioare/interioare pt incinte / construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV"*

- o Atestat ANRE de tip Be "executarea de instalații electrice exterioare/interioare pentru incinte/construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV";*

- o Autorizație ANRE destinată proiectării instalațiilor de utilizare a gazelor naturale: PDIB;*

- o Licență IGPR pentru proiectare a componentelor sau sistemelor de alarmare împotriva efracției;*

Menționăm că autorizațiile/atestatele trebuie să fie deținute de către asociat/subcontractant, în conformitate cu informațiile prezentate în cadrul acordului de asociere/subcontractare”.

Asocierea ... SRL a răspuns în termen la solicitările de clarificări cu adresa nr. 818/24.03.2022, înregistrată la CNI cu nr. 5011LL /

22.03.2022 și a transmis faptul că și-a „întocmit oferta conform cerințelor impuse de autoritatea contractantă prin documentația de atribuire: anunț, fișa de date, caiet de sarcini.

Autoritatea contractantă nu a solicitat în mod expres prezentarea în cadrul ofertei a autorizațiilor la care se face referire în solicitarea de clarificări.

Autorizațiile, la care se face referire în solicitarea de clarificări nu au fost solicitate nici prin anunț, ca și criterii privind capacitatea dar nici prin caietul de sarcini, necesitatea lor reieșind doar implicit din anumite prevederi ale caietului de sarcini, pentru etapa de proiectare și execuție a lucrărilor.

Conform prevederilor caietului de sarcini, nu era necesară autorizarea și prezentarea autorizațiilor la acest moment, ci acestea trebuie avute în vedere în etapa de proiectare și execuție propriu-zisă."

În urma analizării răspunsului la clarificări, comisia de evaluare în mod corect a constatat că ofertantul nu a făcut dovada că deține următoarele autorizații, necesare pentru executarea licită a lucrărilor care fac obiectul contractului:

- o Autorizație IGSU Instalare și întreținere a sistemelor și instalațiilor de limitare și stingere a incendiilor;

- o Atestat ANRE de tip Bp "proiectare de instalații electrice exterioare/interioare pt incinte/construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV"

- o Atestat ANRE de tip Be "executarea de instalații electrice exterioare/ interioare pentru incinte/ construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV";

- o Autorizație ANRE destinată proiectării instalațiilor de utilizare a gazelor naturale: PDIB;

- o Licența IGPR pentru proiectare a componentelor sau sistemelor de alarmare impotriva efracției.

În stabilirea clarificărilor ce au fost solicitate, comisia de evaluare a avut în vedere obligativitatea deținerii unor autorizații în vederea executării lucrărilor ce nu reprezintă criterii de calificare și selecție impuse de autoritatea contractantă, astfel încât să fie necesară menționarea lor expresă în cuprinsul fișei de date a achiziției.

Deținerea autorizațiilor pentru categoriile de lucrări ce vor fi executate reprezintă obligații legale pentru desfășurarea unor astfel de activități, potrivit prevederilor din caietul de sarcini.

În concluzie, pentru a executa în mod legal aceste lucrări este necesară deținerea unor autorizații eliberate în condițiile legii și a metodologiilor elaborate de IGSU, ANRE și ISCIR, la momentul ofertării, indiferent dacă autoritatea contractantă a menționat sau nu necesitatea deținerii unor astfel de autorizații în cuprinsul fișei de date sau al caietului de sarcini.

Ținând cont de cele prevăzute în art. 51 din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016 cu modificările și completările ulterioare, atunci când pentru o parte dintre lucrările ce fac obiectul contractului de achiziție publică pentru care s-a depus ofertă, ofertantul știe că nu o poate realiza decât prin intermediul unui alt operator economic, acestuia îi revine obligația de a încheia un acord de subcontractare, declarând partea din lucrare ca fiind executată de un subcontractant. Totodată, pentru declararea conformității ofertei, în baza art. 193 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care ofertantul știe că va realiza o parte din lucrare prin intermediul unui subcontractant, acesta va completa în DUAE informații referitoare la respectivul subcontractant.

Întrucât ... SRL nu a prezentat toate autorizațiile necesare implementării obiectivului de investiții, în mod temeinic și legal, comisia de evaluare a hotărât să o respingă ca fiind inacceptabilă și neconformă în temeiul prevederilor art. 134 alin. (5), coroborat cu art. 137 alin. (3) lit. (a) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Aceeași interpretare s-a realizat și prin Decizia CNSC nr. ... precum și prin Hotărârile Curții de Apel București nr. 3298/08.09.2017 și nr. 64/12.04.2019, dar și prin Hotărârea Curții de Apel Cluj nr. 3935/12.10.2017.

De asemenea, este demn de remarcat, că în același sens este și practica CNSC, care s-a pronunțat prin următoarele decizii: nr. ..., nr. ..., nr. ..., nr. ..., nr. ..., nr. ..., nr. ..., nr. ... nr. ..., nr. ..., nr. ..., nr. ... și nr.

Mai mult decât atât, cu ocazia desfășurării unor proceduri de achiziție publică pentru obiective similare contestate, autoritatea contractantă prezintă următoarea jurisprudență:

- Prin Decizia nr. ... cu privire la obiectivul de investiții: *Proiectare, execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiție: „Consolidare, Extindere, Supraetajare și Dotare Sediul Primăriei Arcani-Jud.Gorj*, CNSC s-a pronunțat în sensul obligativității prezentării autorizațiilor, reținând că *„este lipsită de relevanță neincluderea unei cerințe în documentația de atribuire, atât timp cât aceasta este determinată de o reglementare legală specifică, iar în lipsa ei lucrările nu pot fi executate în mod legal”*.

- Prin Decizia nr. ... pronunțată în data de 06.04.2022 cu privire la obiectivul de investiții: *Proiectare, execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiție: „Remiza Pompieri și stație ambulanță” în comun Fundeni, județul Călărași*, CNSC a reținut că *„obligativitatea deținerii unor autorizații în vederea executării lucrărilor ..., reprezintă obligații legale pentru desfășurarea unor astfel de activități. Așadar, cerințele referitoare la deținerea autorizațiilor IGSU, ANRE și ISCIR, pentru*

contractul care se va atribui, sunt prevăzute în cadrul legislației specific, respective Legea nr. 307/2006, Legea nr. 160/2012, Legea nr. 123/2012, Ordinul nr. 45/2016, Ordinul nr. 11/2013, Legea nr. 64/2008, HG nr. 259/2005 și Ordinul nr. 87/2010, inclusive legislația conexasă, astfel că în lipsa unei autorizări legal prevăzute, activitățile din cadrul contractului care se intenționează a se atribui nu pot fi desfășurate în mod legal."

- Prin Hotărârea nr. 2472/2021, pronunțată la data de 02.12.2021, cu privire la obiectivul de investiții: Proiectare - faza adaptare la amplasament, execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiție: „Construire bazin de înot didactic în municipiul Gherla, str. Parcului, nr.35A, județul Cluj”, Curtea de Apel București a reținut necesitatea prezentării autorizațiilor în etapa de evaluare a lucrărilor, subliniind că *„se impune ca autoritatea contractantă să reevalueze conformitatea propunerii tehnice cu privire la necesitatea prezentării autorizațiilor, astfel încât activitățile să respecte prevederile normativelor în vigoare”*.

Ofertanții, personal sau prin subcontractanți (care au menționat în acordurile subcontractare că execută sau proiectează lucrările pentru care dețin autorizații), au obligația de a deține toate autorizațiile prevăzute de lege pentru realizarea obiectului contractului, atât pentru a se încadra în definiția operatorului economic (care poate executa lucrările numai într-o manieră licită), dar și pentru a respecta prevederile documentației de atribuire.

Totodată, în contextul celor sesizate de contestatoare, este de reținut că modalitatea de respectare a cerințelor caietului de sarcini, în integralitate, precum și posibilitatea de realizare a obiectivului de investiții trebuie demonstrată și, implicit, verificată, de autoritatea contractantă, prin intermediul propunerii tehnice depuse de ofertant, aceasta din urmă putând fi doar clarificată cu informații formale sau de confirmare, potrivit prevederilor art. 134 alin.(1) din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit ofertei depuse, pentru unele lucrări ce fac obiectul contractului de achiziție publică ce nu pot fi realizate direct de către ofertant, ci prin intermediul unei alte societăți declarată subcontractant, ofertantului îi revine obligația să declare partea din lucrare ce urmează a fi executată de societatea care va avea această calitate. Subcontractanții care nu sunt declarați inițial în ofertă și pentru care nu s-a completat formularul DUAЕ, nu pot fi cooptați ulterior, întrucât ar altera conținutul obligatoriu al ofertei, astfel cum se statuează în mod clar la art. 124 alin. (1) din Normele metodologice probate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„Oferta are caracter obligatoriu, din punctul de vedere al conținutului, pe*

toată perioada de valabilitate stabilită de către autoritatea contractantă și asumată de ofertant". Cu alte cuvinte, o ofertă rămâne valabilă astfel cum a fost depusă de ofertant pe durata menționată în documentația de atribuire.

Obligația de a depune informațiile cu privire la subcontractanți are ca temei legal art. 193 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru ipoteza în care ofertantul își prefigurează subcontractarea.

În concluzie, în mod temeinic și legal comisia de evaluare a hotărât să respingă oferta prezentată de Asocieria ... SRL ca fiind inacceptabilă și neconformă în temeiul prevederilor art. 134 alin. (5), coroborate cu art. 137 alin. (3) lit. (a) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, deoarece aceasta nu respectă cerințele caietului de sarcini.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 25684/19.05.2022, SC ...SRL lider al Asocierii SC ... SRL, formulează cerere de intervenție voluntară în cadrul procedurii de atribuire antemenționată, prin care solicită respingerea contestației formulată de către SC ... SRL ca nefondată și obligarea SC ... SRL la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei contestații.

Intervenienta prezintă motivele de fapt și de drept pentru care se impune respingerea contestației, astfel:

1. Obligația deținerii tuturor autorizațiilor necesare efectuării lucrărilor ce fac obiectul procedurii de atribuire este una ce rezultă din actele normative aplicabile (ope legis), nefiind necesară preluarea tuturor dispozițiilor legale incidente în cuprinsul documentației de atribuire pentru ca acestea să își mențină caracterul obligatoriu față de ofertanți

Obligația deținerii tuturor autorizațiilor necesare efectuării lucrărilor ce fac obiectul procedurii de atribuire este una ce rezultă din actele normative care reglementează domeniul construcțiilor (ope legis), nefiind necesară preluarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile în cuprinsul unei documentații de atribuire pentru ca aceste dispoziții legale să își mențină caracterul obligatoriu față de ofertanți.

Autoritatea contractantă a indicat în mod clar în cuprinsul documentației de atribuire (capitolul III. 1.9) din fișa de date a achiziției și capitolul 6, secțiunea 1 din caietul de sarcini, pg. 21-26) toate actele normative care trebuie respectate de către participanții la procedura de atribuire, inclusiv cele cu privire la deținerea autorizațiilor necesare lucrărilor specifice eliberate de ISCIR, ANRE, IGSU și IGPR.

Contestatoarea nu poate invoca „necunoașterea legii” sau „lipsa de transparență” cu atât mai mult cu cât este o societate specializată în lucrări de construire, cu o experiență îndelungată în executarea lucrărilor publice în baza unor contracte de achiziție publică, fiind înființată încă din anul 1994.

2. Necesitatea deținerii tuturor autorizațiilor necesare executării lucrărilor încă de la momentul depunerii ofertelor.

Potrivit capitolului 10, secțiunea 1 din caietul de sarcini, pg. 37, ofertanții urmau să depună autorizațiile, atestatele și licențele necesare potrivit actelor normative enumerate în caietul de sarcini *„în timpul execuției contractului”*.

Pentru a face acest lucru însă, ofertanții trebuiau să dețină deja autorizațiile, atestatele și licențele necesare încă din momentul depunerii ofertelor, cu atât mai mult cu cât, printre altele, aceștia trebuiau să facă dovada experienței similare în executarea „în conformitate cu normele profesionale din domeniu” a unor lucrări similare cu cele ce fac obiectul procedurii de atribuire (conform capitolului III.1.3.a) din fișa de date a achiziției), lucrări ce nu puteau fi executate în lipsa autorizațiilor, atestatelor și licențelor specifice.

Prin caietul de sarcini s-a solicitat numai depunerea autorizațiilor, atestatelor și licențelor specifice în timpul execuției contractului și nu obținerea acestora, așa cum în mod greșit se insinuează în cuprinsul contestației.

Obținerea autorizațiilor, atestatelor și licențelor specifice în timpul execuției contractului este de altfel de neconceput, deoarece această împrejurare ar conduce la prelungirea în mod nepermis a duratei de execuție a contractului de achiziție publică cu durata îndelungată a parcurgerii procedurilor necesare în acest scop de către ofertantul desemnat câștigător la fiecare dintre cele 4 autorități emitente ISCIR, ANRE, IGSU și IGPR.

3. Necesitatea solicitărilor de clarificări pentru evaluarea ofertelor tehnice în condiții de transparentă, egalitate și nediscriminare

Comisia de evaluare are obligația de a analiza și de a verifica fiecare ofertă din toate punctele de vedere, asigurându-se că în primul rând că acestea sunt comparabile din punctul de vedere al informațiilor conținute, pentru a evita încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării ce guvernează achizițiile publice. În acest scop, în virtutea art. 209 din Legea nr. 98/2016, comisia de evaluare are dreptul de a solicita operatorilor economici participanți clarificări și/sau completări ale documentelor, cu respectarea principiilor tratamentului egal și al transparenței.

Astfel cum reiese din dosarul achiziției publice, deoarece unii dintre ofertanți depuseseră deja în cadrul ofertelor transmise fie toate autorizațiile, atestatele și licențele ISCIR, ANRE, IGSU și IGPR, fie numai o parte dintre acestea, conform actelor normative menționate în caietul de sarcini, pentru a asigura evaluarea concludentă și nediscriminatorie a tuturor ofertelor, dar și pentru a se asigura că atribuirea contractului nu se va face unui ofertant care nu deține respectivele autorizații, atestate și licențe ISCIR, ANRE, IGSU și IGPR, în detrimentul unuia aflat în deplină legalitate, autoritatea contractantă a adresat solicitări de

clarificări prin care a solicitat în mod transparent prezentarea/completarea ofertelor în acest sens.

Niciunul dintre ofertanții vizati (inclusiv contestatoarea) nu a contestat solicitarea de clarificări în termenul legal prevăzut în acest scop de Legea nr. 101/2016, aceasta consolidându-și caracterul obligatoriu.

4. Singurul ofertant care a refuzat să răspundă solicitării de clarificări a autorității contractante referitoare la deținerea autorizațiilor necesare executării lucrărilor a fost contestatoarea Asocierea ...SRL.

Astfel cum reiese din dosarul achiziției publice (raportul procedurii nr. 8260L/02.05.2022), deși toți ceilalți ofertanți au comunicat autorității contractante autorizațiile, atestatele și licențele solicitate, Asocierea ... SRL a refuzat să procedeze la fel, motivând că „nu era necesară autorizarea și prezentarea autorizațiilor la acest moment, conform caietului de sarcini.”

În condițiile în care prin răspunsul la solicitarea de clarificări contestatoarea:

- Nu a precizat dacă deține sau nu autorizațiile necesare executării lucrărilor;

- Nu a invocat vreo împrejurare care ar fi împiedicat-o să prezinte respectivele autorizații la momentul solicitării autorității contractante (cum ar fi de exemplu existența unei proceduri de autorizare aflată în curs);

- Nu a adus nicio altă clarificare cu privire la modul și orizontul de timp în care va asigura obținerea și transmiterea autorizațiilor necesare executării lucrărilor; în mod legal autoritatea contractantă a considerat răspunsul contestatoarei ca fiind neconcludent.

5. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene prezentată în contestație confirmă comportamentul judicios al autorității contractante.

Astfel, potrivit Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) din 2 iunie 2016 pronunțată în cauza C-27/15 Pippo Pizzo împotriva CRGTSrl, au fost stabilite următoarele:

„ 35. Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă principiul egalității de tratament și obligația de transparență trebuie interpretate în sensul că se opun excluderii unui operator economic din procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice ca urmare a nerespectării, de către acesta, a unei obligații care nu rezultă în mod expres din documentele aferente acestei proceduri sau din legea națională în vigoare, ci dintr-o interpretare a acestei legi, precum și din mecanismul de acoperire a lacunelor, de către autoritățile sau de către instanțele administrative naționale, prezentate de documentele menționate.

36. În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația

de transparență, care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie 2014, *Cartiera dell'Adda*, C-42/13, EU:C:2014:2345, punctul 44 și jurisprudența citată).

37. Curtea a statuat de asemenea că principiile transparenței și egalității de tratament care guvernează toate procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice impun definirea clară în prealabil a condițiilor de fond și de procedură referitoare la participarea la un contract și ca acestea să fie făcute publice, în special a obligațiilor care incumbă ofertanților, pentru ca aceștia să poată cunoaște exact obligațiile procedurale și să aibă garanția faptului că aceleași cerințe sunt aplicabile tuturor concurenților (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 februarie 2006, *La Cascina și alții*, C-226/04 și C-228/04, EU:C:2006:94, punctul 32). "

Ori, în speță, obligația deținerii autorizațiilor, atestatelor și licențelor ISCIR, ANRE, IGSU și IGPR pentru executarea lucrărilor de construire specifice rezultă în mod expres atât din legea națională, cât și din prevederile documentației de atribuire (capitolul III. 1.9) din fișa de date a achiziției și capitolul 6, secțiunea 1 din caietul de sarcini, pg. 21-26), fiind „făcute publice”.

În plus, prin solicitările de clarificări adresate ofertanților de către comisia de evaluare cu privire la autorizațiile menționate aceștia au fost informați într-un mod extrem de clar, mai mult decât rezonabil, astfel încât nu se poate pune problema unei lipse de înțelegere a conținutului exact al solicitării.

Prin raportare la conduita celorlalți participanți la procedura de atribuire, care au dat curs solicitării de clarificări a comisiei de evaluare, prezentând autorizațiile și informațiile suplimentare solicitate, asocierea contestatoare a fost singurul ofertant care a refuzat prezentarea autorizațiilor respective, pretinzând ulterior în mod fals în cuprinsul contestației sale că cerințele legale referitoare la autorizații nu ar fi fost suficient de transparente astfel încât să îi asigure un tratament egal cu cel administrat de comisia de evaluare celorlalți competitori.

Nu în ultimul rând, față de modul diferit în care au procedat ofertanții cu privire la prezentarea autorizațiilor necesare în cuprinsul ofertei tehnice, unii dintre aceștia prezentând toate autorizațiile,

necesare, unii numai o parte a acestora, iar alții niciuna, în mod legal comisia de evaluare a solicitat clarificări cu privire la autorizații tuturor acestor ofertanți, tocmai pentru a avea „garanția faptului ca aceleași cerințe sunt aplicabile tuturor concurenților”, astfel cum stabilește jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene anterior citată.

Prin adresa nr. 956/23.05.2022, înregistrată la Consiliu sub nr. 26297/23.05.2022, SC ... SRL formulează concluzii scrise în care învederează faptul că în esență, problema de drept care trebuie dezlegată se referă la posibilitatea comisiei de evaluare de a solicita participanților la procedura de atribuire să facă dovada îndeplinirii anumitor cerințe de calificare neprevăzute în cadrul documentației de atribuire. Or, în acord deplin cu jurisprudența CJUE, o asemenea atitudine din partea comisiei de evaluare nu este permisă, principiul transparenței limitând evaluarea în mod exclusiv la conținutul documentației de atribuire.

În lumina prevederilor art. 2 alin. (2) lit. d), art. 75, art. 215 alin. (4)-(5¹) din Legea nr. 98/2016 precum și art. 123 alin. (1) teza I din anexa la HG nr. 395/2016 și art. 137 alin. (2) lit. b) din anexa la HG nr. 395/2016, comisia de evaluare analizează ofertele exclusiv prin raportare la cerințele stipulate cu respectarea principiului transparenței în documentația de atribuire, fără a avea posibilitatea extinderii procesului de evaluare prin raportare la cerințe inexistente.

Or, la pct. 6 Legislația, standarde și reglementari tehnice aplicabile din Secțiunea 1 a caietului de sarcini, autoritatea a stabilit cerințe în sarcina ANTREPRENORULUI, iar nu ofertantului, astfel:

„Antreprenorul trebuie să respecte pe deplin toate prevederile legislației românești în domeniul construcțiilor. Antreprenorul trebuie să se asigure că orice contracte, subcontracte, instrucțiuni de utilizare, aprobări, etc. care urmează să fie încheiate sau emise în timpul perioadei de execuție și cea de notificare a defectelor, trebuie să fie în conformitate cu Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții”.

Mai mult, așa cum este stabilit la pct. 10 MODUL DE PREZENTARE AL PROPUNERII TEHNICE din Secțiunea 1 a caietului de sarcini: *„Ofertantii vor depune autorizațiile/atestatele/licențele în timpul execuției contractului.”*

Drept urmare, inclusiv din cuprinsul documentației de atribuire rezultă cu evidență că ofertanții nu aveau obligația de a face dovada deținerii autorizațiilor/atestatelor necesare realizării obiectivului de investiție, sens în care, fiind o cerință care vizează executarea contractului, iar nu una de calificare, la momentul evaluării ofertelor nici comisia de evaluare nu avea dreptul verificării deținerii acestora.

Contrar celor evidențiate de CNI în cuprinsul punctului de vedere, în cauză nu se pune în discuție necunoașterea legii, cum, de altfel, nici realizarea obiectivului de investiție cu nerespectarea prevederilor legale. Aceasta deoarece, ceea ce trebuie analizat este dreptul autorității de a

solicita participanților la procedură, cu încălcarea principiului transparenței, să facă dovada prezentării anumitor autorizații/atestare încă din etapa de evaluare.

Tot astfel, deși în cuprinsul punctului de vedere CNI amintește că nu pot fi eludate dispozițiile imperative ale legii într-o procedură de achiziții publice, autoritatea contractantă este cea care a încălcat legea, respingând oferta depusă de Asocierea ... invocând cerințe inexistente în documentația de atribuire.

Într-o astfel de situație, contrar celor arătate de autoritatea contractantă prin punctul său de vedere, coroborat inclusiv cu faptul că, în raport de legislația achizițiilor publice, cerințele de calificare sunt facultative, aspectul că, la momentul evaluării, nu sunt prezentate de către participanți anumite autorizații/atestare neprevăzute în cuprinsul documentației nu înseamnă că derularea contractului va avea loc cu încălcarea prevederilor legale în materie.

Este de necontestat faptul că, pentru a desfășura în mod legal activitățile din cadrul contractului, este necesară deținerea atestatelor/autorizațiilor eliberate în condițiile legii; cu toate acestea, în materia achizițiilor publice evaluarea se realizează pe baza condițiilor impuse cu respectarea principiului transparenței în documentația de atribuire, iar respingerea ofertelor este posibilă pentru nerespectarea acestor cerințe, iar nu a celor prevăzute de lege, dar inexistente în documentația de atribuire.

De asemenea, contrar concluziilor CNI, lipsa menționării cerințelor autorizării potrivit legii în documentația de atribuire în niciun caz nu va conduce la executarea lucrărilor în mod ilicit, aceasta cu atât mai mult cu cât, potrivit documentației de atribuire, există obligația depunerii autorizațiilor/atestatelor/licențelor în timpul execuției contractului.

În ceea ce privește jurisprudența invocată de CNI în cadrul unor proceduri similare, contestatoarea face următoarele precizări:

- decizia CNSC nr. ... din 14.02.2022 a fost desființată de Curtea de Apel București inclusiv prin decizia civilă nr. 744 din 17 martie 2022.

Nu în ultimul rând, la soluționarea contestației nu pot fi primite nici afirmațiile autorității privitoare la imposibilitatea cooptării ulterioare a unor subcontractanți, acestea fiind evident în contradicție cu legislația achizițiilor publice, respectiv cu prevederile art. 55 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 și ale art. 151 din anexa la HG nr. 395/2016.

În final, contestatoarea solicită admiterea contestației astfel cum a fost aceasta formulată și de asemenea solicită respingerea cererii de intervenție, ca nefondată.

După depunerea contestației, contestatoarea a depus cautiunea în valoare de 88.000 lei, prin recipisa de consemnare nr. 208043445/1/10.05.2022, emisă de CEC Bank, Sucursala Slatina.

Cauțiunea constituită se va restitui contestatoarei, la cerere, nu mai devreme de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii, în temeiul art. 61¹ alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016, astfel cum a fost modificată și completată.

Analizând documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarele:

... SA, în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată online privind atribuirea contractului având ca obiect „Proiectare – faza adaptare la amplasament, execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiții care se realizează pe baza proiectului tip – Construire Creșă medie: Construire și dotare Creșă, str. Mihai Viteazu nr. 73A, Municipiul Caracal, județul Olt”. În acest sens a elaborat documentația de atribuire aferentă și a publicat în SEAP anunțul de participare simplificat nr. SCN1100157/21.01.2022, valoarea estimată a procedurii fiind de 11.736.107,21 lei.

Potrivit Raportului Procedurii nr. 8260L/02.05.2022, în cadrul procedurii au fost depuse nouă oferte, iar în urma evaluării lor, o singură ofertă a fost declarată admisibilă, respectiv cea a Asocierii SC ... SRL, al cărui lider este intervenienta SC ...SRL, iar oferta al Asocierii SC ...SRL, al cărui lider este contestatoarea, a fost respinsă ca inacceptabilă și neconformă.

Împotriva acestui rezultat a formulat contestație SC ... SRL, iar în urma depunerii acesteia, a formulat cerere de intervenție Asocieria SC ... SRL, prin liderul asocierii solicitând respingerea ca nefondată a contestației.

Având a se pronunța asupra admisibilității în principiu a cererii de intervenție, Consiliul urmează a o admite în principiu, ca cerere de intervenție accesorie, în condițiile în care aceasta sprijină apărările autorității contractante, subliniind legalitatea actelor criticate.

Pe fondul contestației, Consiliul reține că motivul respingerii ofertei sale fiind constituit de faptul că, în urma analizării răspunsului la clarificări, comisia de evaluare a constatat că ofertantul nu a făcut dovada că deține următoarele autorizații, necesare pentru executarea licită a lucrărilor care fac obiectul contractului:

- o Autorizație IGSU Instalare și întreținere a sistemelor și instalațiilor de limitare și stingere a incendiilor;

- o Atestat ANRE de tip Bp "proiectare de instalații electrice exterioare/interioare pt incinte/construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV"

- o Atestat ANRE de tip Be "executarea de instalații electrice exterioare/ interioare pentru incinte/ construcții civile și industriale, bransamente aeriene și subterane, la tensiunea nominală de 0.4 kV";

o Autorizație ANRE destinată proiectării instalațiilor de utilizare a gazelor naturale: PDIB;

o Licența IGPR pentru proiectare a componentelor sau sistemelor de alarmare împotriva efracției.

Mai reține autoritatea că în stabilirea clarificărilor ce au fost solicitate, comisia de evaluare a avut în vedere obligativitatea deținerii unor autorizații în vederea executării lucrărilor ce nu reprezintă criterii de calificare și selecție impuse de autoritatea contractantă, astfel încât să fie necesară menționarea lor expresă în cuprinsul fișei de date a achiziției, că deținerea autorizațiilor pentru categoriile de lucrări ce vor fi executate reprezintă obligații legale pentru desfășurarea unor astfel de activități, potrivit prevederilor din caietul de sarcini, și că pentru a executa în mod legal aceste lucrări este necesară deținerea unor autorizații eliberate în condițiile legii și a metodologiilor elaborate de IGSU, ANRE și ISCIR, la momentul ofertării, indiferent dacă autoritatea contractantă a menționat sau nu necesitatea deținerii unor astfel de autorizații în cuprinsul fișei de date sau al caietului de sarcini.

Totodată, autoritatea contractantă invocă faptul că, ținând cont de cele prevăzute în art. 51 din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016 cu modificările și completările ulterioare, atunci când pentru o parte dintre lucrările ce fac obiectul contractului de achiziție publică pentru care s-a depus ofertă, ofertantul știe că nu o poate realiza decât prin intermediul unui alt operator economic, **acestuia îi revine obligația de a încheia un acord de subcontractare, declarând partea din lucrare ca fiind executată de un subcontractant. Totodată, pentru declararea conformității ofertei, în baza art. 193 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care ofertantul știe că va realiza o parte din lucrare prin intermediul unui subcontractant, acesta va completa în DUAE informații referitoare la respectivul subcontractant.**

Prin urmare, autoritatea contractantă a concluzionat că, întrucât ... SRL nu a prezentat toate autorizațiile necesare implementării obiectivului de investiții, comisia de evaluare a hotărât să o respingă ca fiind inacceptabilă și neconformă în temeiul cu prevederilor art. 134 alin. (5), coroborat cu art. 137 alin. (3) lit. (a) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Consiliul consideră că motivele invocate de autoritatea contractantă nu subzistă prin prisma controlului de legalitate.

Astfel, prevederile fișei de date invocate de intervenientă și de autoritatea contractantă în baza căreia s-ar fi prevăzut, în mod transparent, depunerea respectivelor autorizații și obligativitatea numirii subcontractanților nu există.

Intervenienta și autoritatea contractantă arată că, prevăzându-se în fișa de date, la cap. III.1.9) „Legislația aplicabilă:

a) Legea privind achizițiile nr 98/2016

b) Legea privind remediile si caile de atac in materie de atribuire a contractelor de achizitie publica, a contractelor sectoriale si a contractelor de concesiune de lucrari si concesiune de servicii, precum si pentru organizarea si functionarea Consiliului National de Solutionare a Contestatiilor nr 101/2016;

c) www.anap.gov.ro

d. HG nr. 395/2016;

e. **Alte acte normative conform caietului de sarcini**", s-ar respecta obligația de transparență, deci operatorii ar trebui să înțeleagă că sunt obligați să prezinte toate autorizațiile necesare executării lucrărilor, iar în situația în care nu le dețin, să numească subcontractanți care îndeplinesc cerințele legale, încă de la momentul depunerii ofertelor.

Ori o astfel de interpretare contravine atât prevederilor exprese ale documentației de atribuire, respectiv pct. 6 Legislația, standarde și reglementari tehnice aplicabile din Secțiunea 1 a caietului de sarcini, unde autoritatea a stabilit cerințe în sarcina ANTREPRENORULUI, iar nu ofertantului, „Antreprenorul trebuie să respecte pe deplin toate prevederile legislației românești în domeniul construcțiilor.

Antreprenorul trebuie să se asigure că orice contracte, subcontracte, instrucțiuni de utilizare, aprobări, etc. care urmează să fie încheiate sau emise în timpul perioadei de execuție și cea de notificare a defectelor, trebuie să fie în conformitate cu Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții", dar și pct. 10 MODUL DE PREZENTARE AL PROPUNERII TEHNICE din Secțiunea 1 a caietului de sarcini: **„Ofertantii vor depune autorizațiile/atestatele/licențele în timpul execuției contractului.”**, dar și practici europene, practici ANAP în etapa controlului ex-ante, directivelor pe achiziții publice și legislației naționale.

Este adevărat că, așa cum rezultă din susținerile contradictorii ale părților, practica națională, atât a Consiliului, cât și a instanțelor de judecată, nu a reușit să ajungă la un consens în interpretarea acestor probleme.

Consiliul reține că în materia achizițiilor publice, nu există condiții *sine qua non* în documentație, legislația impunând, cu caracter de principiu, obligația publicării tuturor informațiilor necesare întocmirii ofertei.

Chiar autoritatea contractantă, în punctul de vedere, arată că în cadrul documentației de atribuire privind obiectivul de investiții a stabilit în sarcina ofertanților **obligația de a realiza în mod legal obiectivul de investiții**, ori obiectivul de investiții nu se realizează de toți ofertanții, ci doar de ofertantul câștigător care devine antreprenor. Autorizațiile la care face referire autoritatea contractantă sunt unele speciale, de nișă, care sunt deținute de un număr mic de operatori economici, ori obligativitatea prezentării lor de la momentul depunerii ofertelor, încalcă obiectivul general al directivelor pe achiziții publice de

deschidere a contractelor publice către cea mai largă concurență posibilă și, în special, să permită întreprinderilor mici și mijlocii să aibă acces la procedurile de achiziții publice. Având în vedere că cerințele aplicabile într-un contract de lucrări pot fi numeroase pentru o mulțime de activități minore, cu o pondere puțin importantă în contract, dar importante pentru realizarea legală a obiectivului de investiții, o astfel de abordare cum este cea a autorității contractante are ca rezultat o sarcină disproporționată pentru ofertanți și în final, conduce la restricționarea participării la procedura de atribuire. Tocmai explicațiile autorității pledează pentru contestatoarea din prezenta cauză, chiar aceasta citând o prevedere din caietul de sarcini care are în vedere exact etapa de execuție a contractului: Capitolul 6 din caietul de sarcini (...) **„Antreprenorul trebuie să respecte pe deplin toate prevederile legislației românești în domeniul construcțiilor. (...) Proiectarea și execuția lucrărilor se va face în conformitate cu Standardele și Reglementările Tehnice românești și europene aflate în vigoare (...) în procesul de proiectare se vor respecta normele și normativele tehnice și legislația în vigoare, avizele și acordurile autorităților competente la momentul întocmirii proiectului în funcție de soluțiile tehnice propuse.”**

Chiar autoritatea contractantă recunoaște, în punctul de vedere, că „prin documentația de atribuire nu s-a solicitat în mod expres prezentarea tuturor autorizațiilor”, considerând, însă, eronat, că lipsa acestor informații „nu exonerează comisia de evaluare de obligația de a cerceta dacă ofertantul căruia intenționează să îi atribuiască contractul deține autorizațiile și poate realiza activitățile ce fac obiectul acestuia”. Consiliul reține că verificarea ofertelor se realizează prin prisma solicitărilor din documentația de atribuire, niciun operator economic neputând fi respins pentru motive ce nu sunt cuprinse în documentația de atribuire, în caz contrar, încălcându-se principiile de bază ale achizițiilor publice. Mai mult, documentația de atribuire nu cuprinde doar reglementări pentru operatorii economici participanți la procedură, ci, în ea mai mare parte, cuprinde reglementări referitoare la execuția propriu zisă a contractului, operatorii economici neputând fi obligați, în etapa depunerii ofertelor, să facă dovada legalității executării contractului. Ofertele se realizează așa cum prevede documentația de atribuire, în special partea referitoare la instrucțiuni pentru ofertanți (sau fișa de date a achiziției), documentele dovedind capacitatea fiind ele prevăzute în această parte a documentației, caietul de sarcini cuprinzând, așa cum prevede art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, „Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă **cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante**”.

În schimb, autorizațiile și avizele fac parte din capacitatea tehnică și profesională sau capacitatea de exercitare a activității profesionale, care întotdeauna trebuie menționate în anunțul de participare, astfel cum se stabilește la art. 181 din legea nr. 98/2016: „**Criteriile privind capacitatea și cerințele minime solicitate pentru îndeplinirea acestora, împreună cu mijloacele de probă corespunzătoare, sunt prevăzute în anunțul de participare**”.

Tot în sensul articolului respectiv, Legea nr. 98/2016 mai cuprinde și alte articole care întăresc principiul transparenței și proporționalității în ceea ce privește stabilirea cerințelor de calificare:

-Art. 49. - (1) Autoritățile contractante au obligația să acorde operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională.

- Art. 178. - (1) Autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentele achiziției cerințe privind capacitatea tehnică și profesională care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că operatorii economici dețin resursele umane și tehnice și experiența necesare pentru a executa contractul de achiziție publică/acordul-cadru la un standard de calitate corespunzător.

(2) Cerințele privind capacitatea tehnică și profesională stabilite de autoritatea contractantă pot viza în special existența unui nivel corespunzător de experiență, prin raportare la contractele executate în trecut.

(3) În cazul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru de servicii sau de lucrări ori a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru de produse care necesită lucrări sau operațiuni de amplasare sau instalare, capacitatea profesională a operatorilor economici de a presta serviciile sau de a executa construcția sau operațiunile de instalare poate fi evaluată în funcție de aptitudinile, competențele, eficiența, experiența și potențialul acestora.

Consiliul reține că argumentul autorității referitor la definiția termenului de „operator economic”, care cuprinde cerința prestării activității în mod licit, nu se referă la prezentarea tuturor autorizațiilor la momentul depunerii ofertelor, ci are în vedere documentele referitoare la forma de înregistrare, astfel cum sunt prevăzute la art. 173 din Legea nr. 98/2016, „(1) Autoritatea contractantă are dreptul de a solicita oricărui operator economic să prezinte documente relevante care să dovedească forma de înregistrare și, după caz, de atestare ori apartenență din punct de vedere profesional, **în conformitate cu cerințele legale din țara în care este stabilit operatorul economic.** (2) În procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică de servicii, în cazul în care este necesar ca operatorii economici să dețină o autorizație specială sau să fie membri ai unei anumite organizații pentru a putea presta serviciile în cauză în statul de origine, autoritatea contractantă are dreptul de a solicita acestora să demonstreze că dețin o astfel de autorizație sau că

sunt membri ai unei astfel de organizații”, dar chiar și aceste cerințe trebuie formulate în sensul prevederilor legale, nu lăsate la libera apreciere a fiecărui operator economic.

Consiliul reține că inclusiv autoritatea contractantă recunoaște, în punctul de vedere, că obligația deținerii acestor avize aparține antreprenorului, citând, în acest sens, prevederea Capitolul 6 din caietul de sarcini, potrivit căruia **„Antreprenorul trebuie să respecte pe deplin toate prevederile legislației românești în domeniul construcțiilor. (...) Proiectarea și execuția lucrărilor se va face în conformitate cu Standardele și Reglementările Tehnice românești și europene aflate în vigoare (...) în procesul de proiectare se vor respecta normele și normativele tehnice și legislația în vigoare, avizele și acordurile autorităților competente la momentul întocmirii proiectului în funcție de soluțiile tehnice propuse.”**

Astfel, prevederea citată se referă la antreprenor, și nu la ofertant.

Consiliul reține că și contestatoarea recunoaște că în etapa execuției lucrărilor sunt necesare autorizațiile enumerate de autoritatea contractantă, după cum și intervenienta susține acest lucru.

Diferendul dintre părți constă în următoarele:

-în ceea ce privește cerințele privind capacitatea tehnică, documentația de atribuire se completează/nu se completează, de drept, cu prevederile legislației specifice unui anumit domeniu;

-este obligatorie/nu este obligatorie declararea unor subcontractanți, încă de la momentul depunerii ofertei, pentru fiecare dintre activitățile pentru care este necesară autorizație, sub sancțiunea respingerii ofertei.

Așa cum s-a arătat, chestiunea respectivă a fost amplu tratată în practica CJUE, și, cu toate acestea, considerentele acestor spețe sunt interpretate trunchiat și partizan la nivelul practicii naționale, fără a ține seama de întregul context al spețelor respective.

În ceea ce privește legislația națională, Consiliul are în vedere următoarele:

-dispozițiile art. 172 din Legea nr. 98/2016, ce transpune art. 58 alin. (1) și art. 63 alin. 1 paragraful 1 din Directiva 24/2014/UE a Parlamentului și a Consiliului, care stabilește următoarele:

Art. 172. - (1) Autoritatea contractantă **are dreptul de a aplica în cadrul procedurii de atribuire numai criteriul de capacitate** referitoare la:

- a) capacitatea de exercitare a activității profesionale;
- b) situația economică și financiară;
- c) capacitatea tehnică și profesională.

(2) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a impune operatorilor economici alte cerințe de capacitate privind participarea la procedura de atribuire față de cele prevăzute la [alin. \(1\)](#).

(3) Autoritatea contractantă stabilește numai cerințe de participare care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că un candidat/ofertant are

capacitatea juridică și financiară și competențele tehnice și profesionale pentru a executa contractul de achiziție publică/acordul-cadru care urmează să fie atribuit.

(4) Autoritatea contractantă nu poate stabili cerințe de participare pentru subcontractanții propuși de ofertant/candidat în ofertă sau solicitarea de participare, dar ia în considerare capacitatea tehnică și profesională a subcontractanților propuși pentru partea lor de implicare în contractul care urmează să fie îndeplinit, dacă documentele prezentate sunt relevante în acest sens.

(5) Toate cerințele privind capacitatea solicitate de autoritatea contractantă trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru și să fie proporționale prin raportare la obiectul acestuia.

-dispozițiile 178 din Legea nr. 98/2016, ce transpune art. 58 alin. (4) și art. 63 alin. 1 paragraful 1 din Directiva 24/2014/UE a Parlamentului și a Consiliului, care stabilește următoarele:

Art. 178. - (1) Autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentele achiziției cerințe privind capacitatea tehnică și profesională care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că operatorii economici dețin resursele umane și tehnice și experiența necesare pentru a executa contractul de achiziție publică/acordul-cadru la un standard de calitate corespunzător.

(2) Cerințele privind capacitatea tehnică și profesională stabilite de autoritatea contractantă pot viza în special existența unui nivel corespunzător de experiență, prin raportare la contractele executate în trecut.

(3) În cazul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru de servicii sau de lucrări ori a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru de produse care necesită lucrări sau operațiuni de amplasare sau instalare, capacitatea profesională a operatorilor economici de a presta serviciile sau de a executa construcția sau operațiunile de instalare poate fi evaluată în funcție de aptitudinile, competențele, eficiența, experiența și potențialul acestora”.

Pe o speță identică cu cea aflată în litigiu, Consiliul a sesizat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în procedura întrebărilor preliminare, având în vedere că în cauza C-353/18, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut calitatea de instanță națională în sensul art. 267 din TFUE a CONSILIULUI NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR.

Cauza este pe rolul Curții, pozițiile exprimate de statele membre și de Comisia Europeană fiind în sensul că documentația de atribuire nu se completează de drept cu obligații ce provin din legi speciale și că nu este obligatorie desemnarea unui subcontractant de la momentul depunerii ofertelor.

În acest sens, în documentul intitulat Observații scrise transmis de Comisia Europeană, Curții de Justiție a Uniunii Europene, în data de 23.11.2021, înregistrat la Consiliu cu nr. 11093/02.03.2022, atașat de complet la acest dosar, acest organism precizează următoarele:

-în baza articolului 58 alineatul (1) din directiva privind achizițiile publice, la elaborarea criteriilor de selecție, autoritatea contractantă „limitează eventualele cerințe de participare la cele care sunt adecvate pentru a garanta că un candidat sau ofertant are capacitatea juridică și financiară și competențele tehnice și profesionale pentru a executa contractul care urmează să fie atribuit. Toate cerințele trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului și să fie proporționale cu acesta”.

- autoritatea contractantă poate solicita doar ceea ce consideră important în lumina proiectului global și numai ceea ce poate verifica în mod adecvat și rezonabil.

-autoritatea contractantă **nu este obligată să acopere toate cerințele legale care decurg din dreptul național sau european legate de executarea unui anumit contract.** De fapt, impunând autorității contractante să își asume o astfel de sarcină **ar fi prea împovăraător și nerealist.**

-în cadrul celorlalte limitări prevăzute de directiva privind achizițiile publice, **este lăsată la latitudinea autorității contractante să decidă care, dacă există, cerințe legale care decurg din legislația națională și europeană pe care le consideră cele mai relevante să le includă între cerințele de participare.**

-Concluziile de mai sus nu sunt afectate în ceea ce privește criteriul capacității de exercitarea a activității profesionale prevăzut de articolul 58 alineatul (2) din directiva privind achizițiile publice, **care doar prevede posibilitatea autorității contractante de a solicita o anumită autorizație pentru ca operatorul economic să fie în măsură să presteze în țara de origine serviciul în cauză, și nu o obligație:** „autoritatea contractantă le poate cere să dovedească că dețin o astfel de autorizație [..]”.

-Același raționament se aplică și în ceea ce privește criteriul capacității tehnice și profesionale și a articolului 58 alineatul (4) din directivă.

-Această abordare îndeplinește, de asemenea, cerința de proporționalitate, întrucât **nu ar fi proporțional și nici adecvat în scopul asigurării executării contractului dacă autoritățile contractante ar fi obligate să solicite și să își asume obligația de a verifica, ca criterii de selecție, îndeplinirea și dovada tuturor condițiilor legale posibile legate de executarea unui contract.**

- în ceea ce privește referința de către instanța de trimitere la principiul asumării răspunderii, Comisia înțelege că această referință se referă la întrebarea dacă o autoritate contractantă poate fi considerată în vreun fel, culpabilă pentru că nu a inclus astfel de cerințe în criteriile de selecție. **În acest sens, nu există un temei legal pentru a considera autoritatea contractantă în culpă pentru neincluderea în criteriile de selecție a anumitor cerințe care decurg din dreptul național, pe care nu le-a considerat relevante în acea etapă.**

-În plus, faptul că anumite cerințe sunt incluse în documentele achiziției ca criterii de selecție are o importanță profundă pentru desfășurarea procedurii de achiziție și pentru poziția ofertanților: în conformitate cu articolul 56 alineatul (1) din directiva privind achizițiile publice, un contract nu poate fi atribuit unui ofertant care nu îndeplinește aceste criterii.

- În acest context, trebuie amintit, de asemenea, că din acest motiv, după cum a confirmat Curtea de Justiție, **anumite condiții sau autorizații legale, care se referă la executarea efectivă a contractului ce nu pot fi efectiv ridicate și îndeplinite în mod rațional decât în cursul executării efective a contractului, trebuie să fie impuse precum condiții pentru executarea contractului (în conformitate cu articolul 70 din directiva privind achizițiile publice) și nu ca criterii de selecție.**

-În cazul în care natura cerințelor tehnice ar fi atât de specială așa cum s-a descris mai sus (ceea ce ar exclude impunerea acestor cerințe ca criterii de selecție), **lipsa dovezii îndeplinirii acestor cerințe la momentul depunerii ofertelor nu ar constitui în niciun caz un motiv valabil pentru respingerea ofertei.**

-din ordonanța de trimitere reiese că cerințele tehnice în cauză vizează autorizarea de a exercita în mod legal unele dintre activitățile care fac obiectul contractului, ce nu pot fi efectiv ridicate și îndeplinite în mod rațional decât în cursul executării efective a contractului.

-După cum s-a menționat mai sus, în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) din directivă, cerințele incluse ca criterii de selecție „vor fi corelate și proporționale cu obiectul contractului”.

- Desigur, se poate întâmpla ca, deși activitățile sunt minore, dacă se dovedesc a fi necesare, ele să fie foarte importante pentru finalizarea cu succes a contractului, în timp ce îndeplinirea cerințelor legale aplicabile (de exemplu, pentru obținerea autorizației necesare pentru acele activități) este foarte îndelungată și greu de prevăzut.

-Într-o astfel de situație, includerea acestor cerințe printre criteriile de selecție ar putea fi justificată. **Prin urmare, ar fi necesară o analiză de la caz la caz a conformității cerințelor specifice în cauză cu principiul proporționalității.**

-În principiu, astfel de cerințe ar putea fi impuse atât precum condiții pentru executarea contractului, cât și ca cerințe de selecție.

-De asemenea la punctul 51 din cererea de decizie preliminară se indică ca "în cazul de speță, contestatoarea apreciază că este necesară nominalizarea unui subcontractant pentru activitatea "Serviciile (...)".,

-ar trebui să se analizeze și dacă principiul transparenței afectează acest răspuns. Curtea a definit acest principiu ca implicând faptul că „**Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză**”(C-27/15 Pizzo, ECLI:EU:C:2016:404. hotărârea din 2 iunie 2016, punctul 36 și jurisprudența citată) și că „principiile transparenței și egalității de tratament care guvernează toate procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice impun definirea clară în prealabil a condițiilor de fond și de procedură referitoare la participarea la un contract și ca acestea să fie făcute publice, în special a obligațiilor care incumbă

ofertanților, pentru ca aceștia să poală cunoaște exact obligațiile procedurale și să aibă garanția faptului că aceleași cerințe sunt aplicabile tuturor concurenților".

-În speță, autoritatea contractantă nu solicită acest lucru și nu efectuează selecția pe baza acestei cerințe (care este ceea ce contestă reclamantul din procedura națională). Prin urmare, **trebuie să se presupună că, în speță, respectarea cerinței legale naționale este lăsată de autoritatea contractantă în sarcina ofertantului câștigător pentru stadiul executării.** Curtea de Justiție a confirmat deja că obligațiile de execuție care decurg în mod clar din dreptul UE aplicabil activității contractuale nu trebuie prevăzute în cererea de ofertă sau în documentele de achiziție și, în opinia Comisiei, aceeași concluzie ar trebui să se aplice pentru cerințe similare care decurg în mod clar și fără echivoc din dreptul național.

- Având în vedere că cerințele legale în cauză se referă la autorizații pentru exercitarea anumitor activități, s-ar părea totuși că cunoașterea existenței și conținutului unor astfel de cerințe ar trebui să fie destul de clară pentru potențialii ofertanți, având în vedere și natura tehnică specifică a subiectului contractului (întocmirea unui proiect tehnic și a unui studiu de fezabilitate), care pare să necesite o anumită expertiză în domeniu.

-În acest context, **a nu permite autorității contractante să stabilească dacă să includă sau nu în criteriile de selecție anumite cerințe care decurg din dispozițiile unor legi speciale, precum cele în discuție în prezenta cauză, ar încălca principiul proporționalității, precum și a regulilor prevăzute la articolul 58 din directiva privind achizițiile publice.**

Prin urmare, Comisia Europeană recomandă Curții de Justiție „În împrejurările prezentei cauze, **articolul 58 din Directiva 2014/24/UE și principiile proporționalității și transparenței trebuie interpretate în sensul că este de competența autorității contractante să stabilească criteriile referitoare la capacitatea tehnică, adică să se stabilească dacă este sau nu oportună includerea în documentele de achiziție a unor criterii referitoare la capacitatea tehnică și profesională ce decurg din prevederile legilor speciale în cauză, cu privire la activități de importanță minoră în contract, în măsura în care cerințele legale care decurg din aceste dispoziții sunt clare și fără echivoc, ceea ce revine instanței naționale să verifice.**"

Deci:

-Includerea **explicită** a unor astfel de cerințe în documentele de licitație îi pune în gardă pe toți ofertanții că îndeplinirea acestor cerințe trebuie să fie demonstrată înainte de atribuirea contractului, în conformitate cu principiul transparenței.

- trebuie să se presupună **că îndeplinirea criteriilor, inclusiv a celor care decurg din legislația aplicabilă, care nu sunt menționate în mod expres în documentația de licitație drept criterii de selecție, nu trebuie îndeplinite înainte de atribuirea contractului.** Considerând altfel, nu numai că ar fi netransparent, ci ar fi și în contradicție cu principiul proporționalității.

-după cum a explicat Curtea de Justiție, „criteriile calitative de selecție permit autorității contractante să nu admită să participe decât operatori

economici ale căror capacități tehnice și profesionale, întemeiate pe experiența lor recentă, lasă să se înțeleagă că vor fi în măsură să execute contractul în discuție, obținând, dacă este nevoie, autorizațiile sau logistica necesare. În plus, a **constrânge ofertanții să îndeplinească toate condițiile de executare a contractului încă de la prezentarea ofertei lor constituie o cerință excesivă, care riscă, așadar, să descurajeze acești operatori să participe la procedurile de achiziții publice și încalcă prin aceasta principiile proporționalității și transparenței, garantate la articolul 18 din directiva menționată**".

-Rezultă că încorporarea „automată” a criteriilor care decurg din legislația aplicabilă, care însă nu sunt menționate în mod expres în documentația de licitație drept criterii de selecție, este, de asemenea, în contradicție cu însăși rațiunea criteriilor calitative de selecție, și anume de a permite autorității contractante de a aprecia că, în cuvintele Curții, ofertanții „vor fi în măsură să execute contractul în cauză”.

-Criteriile care permit autorității contractante să efectueze o astfel de evaluare ar trebui să fie „alese manual” de către autoritatea contractantă și identificate în mod clar în documentele de licitație. **Dacă autoritatea contractantă neglijează această sarcină și, în schimb, solicită ofertanților să îndeplinească toate cerințele legale aplicabile la momentul depunerii ofertei, autoritatea contractantă impune cerințe excesive și, prin urmare, încalcă principiile proporționalității și transparenței garantate de articolul 18(1) din directivă, după cum a arătat Curtea.**

-Prin urmare, se propune Curții să răspundă la a doua întrebare după cum urmează: **„Principiile transparenței și proporționalității se opun completării de drept a documentației de atribuire cu criterii de calificare ce ar rezulta din legi speciale în discuție în prezenta cauză și aplicabile unor activități aferente contractului ce urmează să fie atribuit, ce nu au fost prevăzute în documentația de atribuire”**

-Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească **dacă excluderea unui ofertant care nu a desemnat un subcontractant pentru a demonstra respectarea unor criterii care au fost stabilite în legi speciale și neincluse în documentele achiziției ar încălca articolul 63 din directiva privind achizițiile publice și principiul proporționalității, având în vedere că ofertantul a ales o altă formă contractuală de implicare în contract a specialiștilor sau a depus o declarație de disponibilitate din partea acestora.** În legătură cu această chestiune, instanța de trimitere întreabă, de asemenea, dacă ofertantul are dreptul de a-și determina organizarea și relațiile contractuale în cadrul grupului și dacă ofertantul poate implica în contract anumiți prestatori/furnizori în condițiile în care prestatorul nu este una dintre entitățile pe a cărei capacitate ofertantul intenționează să se bazeze pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor relevante.

- **articolul 63 alineatul (1) din directivă se referă la dreptul ofertanților de a se baza pe capacitățile altor entități în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de selecție.** Cu toate acestea, astfel cum

rezultă din răspunsul propus de Comisie la a doua întrebare, **criteriile/cerințele care decurg din legi speciale și care nu sunt enumerate în caietul de sarcini nu pot fi considerate criterii de selecție în sensul articolului 58 din directivă.** Rezultă că, dacă la a doua întrebare se răspunde așa cum a sugerat Comisia, scenariul descris în a treia întrebare nu poate apărea. Cu alte cuvinte, în condițiile în care autoritatea contractantă nu a cerut respectarea criteriilor care decurg din legile speciale între criteriile de selecție și ținând cont de faptul că criteriile de selecție nu pot fi completate automat cu dispoziții de drept intern, după cum se explică în răspunsul la a doua întrebare, nu se pot exclude ofertanții în baza articolului 63 din directivă, așa cum se sugerează în a treia întrebare.

- în plus, în caz contrar, aplicarea articolului 63 alineatul (1) din directiva privind achizițiile publice (care se aplică criteriilor de selecție) s-ar extinde la cerințe care nu sunt menționate în caietul de sarcini dar prevăzute în alte reglementări aplicabile activității oferțate, având o astfel de extindere un impact profund asupra ofertanților, autorității contractante și desfășurării procedurii de achiziție. Acest lucru se datorează faptului că, într-un astfel de caz, autoritatea contractantă ar trebui să verifice conformitatea entităților pe ale căror calități ofertantul dorește să se bazeze cu acele criterii, precum și existența motivelor de excludere cu privire la astfel de entități (în conformitate cu articolul 63 alineatul (1) al doilea paragraf). **Având în vedere că cerințele aplicabile în cauză pot fi foarte minore și numeroase, o astfel de abordare ar avea ca rezultat o sarcină disproporționată pentru ofertant și autoritatea contractantă și ar fi, în rezultatul final, în contradicție directă cu obiectivul de deschidere a contractelor publice către cea mai largă concurență posibilă și, în special, să permită întreprinderilor mici și mijlocii să aibă acces la procedurile de achiziții publice.**

-Explicațiile întemeiate pe articolul 63 din directiva privind achizițiile publice, făcute în paragraful anterior, confirmă așadar concluzia la care a ajuns Comisia ca răspuns la prima și a doua întrebare preliminară: criteriile/cerințele prevăzute în legislația aplicabilă dar nu și în documentele licitației nu constituie criterii de selecție în sensul directivei privind achizițiile publice. **Rezultă că, dacă o dispoziție de drept național, ca în speță, nu este inclusă de autoritatea contractantă precum criteriu de selecție, atunci operatorii economici nu pot fi excluși pe baza nerespectării acestei dispoziții în faza de selecție.**

-Problema excluderii dintr-o procedură de licitație datorită neîndeplinirii cerințelor necesare pentru exercitarea activității profesionale sau a capacității tehnice și profesionale, adică a criteriilor de selecție, astfel cum sunt definite la articolul 58 alineatul (1) din directiva privind achizițiile publice, se pune, așadar, numai atunci când aceste cerințe sunt stabilite ca criterii de selecție de către autoritatea contractantă.

-În ceea ce privește posibilitatea de a exclude un ofertant care nu a desemnat un subcontractant în scopul demonstrării respectării anumitor criterii care decurg din dreptul național, este deosebit de relevant să se constate modul în care Curtea a tratat chestiuni similare în cauze anterioare.

-Primul tip de cauze tratate de Curte, exemplificat de cazul C-27/15 Pizzo, se referă la obligații care nu decurg direct din documentația de licitație sau din legislația națională în vigoare, ci din interpretarea dispozițiilor naționale general aplicabile. **Potrivit Curții, ar contraveni principiului egalității de tratament și obligației de transparență dacă un operator economic ar fi exclus dintr-o procedură de achiziție ca urmare a nerespectării de către operatorul economic a unei obligații neprevăzute în mod expres în documentația de licitație, iară a avea posibilitatea de a-și remedia poziția și de a respecta această obligație într-un termen stabilit de autoritatea contractantă.**

- Al doilea tip de situații se referă la obligații care sunt impuse în mod expres de dreptul național în vigoare, așa cum a fost în **cazul C-309/18 Lavorgna**. Spre deosebire de situația din Pizzo, **în cazul Lavorgna, Curtea a decis că aceste principii - principiul egalității de tratament și transparenței- „nu pot să se opună, în principiu, excluderii unui operator economic de la procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice ca urmare a nerespectării, de către acesta, a unei obligații impuse expres, sub sancțiunea excluderii, prin documentele aferente acestei proceduri sau prin dispozițiile dreptului național în vigoare”. Astfel, numai în cazul în care obligațiile au fost impuse în mod clar în documentele aferente procedurii de achiziție sau în dreptul național sub sancțiunea excluderii operatorului economic, autoritatea contractantă poate refuza rectificări ale omisiunilor acestor obligații în conformitate cu articolul 56 alineatul (3) din directiva privind achizițiile publice.**

-Luând împreună argumentele din Pizzo și Lavorgna, chiar dacă un operator economic nu și-a respectat o obligație care nu decurge în mod expres din documentele de licitație ci dintr-o dispoziție de drept național, operatorul economic trebuie să aibă posibilitatea de a-și regulariza poziția pe baza articolul 56 alineatul (3) din directiva privind achizițiile publice, cu excepția cazului în care „această condiție și această posibilitate de excludere **sunt prevăzute cu claritate în reglementarea națională privind procedurile de achiziții publice la care s-a făcut trimitere explicită în conținutul acestora**”.

- în hotărârea din cazul Lavorgna, Curtea prevede de fapt că, ținând seama de principiul proporționalității, autoritatea contractantă poate oferi ofertantului posibilitatea de a-și regulariza poziția în temeiul articolului 56 alineatul (3) din directivă.

-În ceea ce privește problema dreptului operatorului economic de a-și determina organizarea și relațiile contractuale, această problemă a fost deja tratată de Curte, printre altele și în hotărârea Pizzo. În timp ce cazul a tratat regimul în temeiul Directivei predecesoare 2004/18/CE, același raționament se aplică și în ceea ce privește directiva privind achizițiile publice.

-Articolul 63 alineatul (1) din directiva privind achizițiile publice prevede în mod expres că „**un operator economic poate (...) să recurgă la capacitățile altor entități, indiferent de natura juridică a legăturilor pe care le are cu acestea**” în ceea ce privește criteriile prevăzute la articolul 58 alineatul (4) din directivă.

-Curtea a considerat că dreptul Uniunii nu impune ca, pentru a fi calificat ca operator economic calificat pentru licitație, o **persoană care dorește să încheie un contract cu o autoritate contractantă trebuie să fie capabilă să execute contractul direct, folosind resurse proprii**. În plus, la fel ca și în ceea ce privește articolul 47 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (3) din Directiva 2004/18, în discuție în hotărârea Pizzo, articolul 63 din directivă nu prevede nicio interdicție de principiu în ceea ce privește recurgerea de către un ofertant la capacitățile altor entități în plus față de cele proprii pentru a îndeplini criteriile stabilite de autoritatea contractantă. Și, după cum a subliniat Curtea de Justiție în hotărârea Pizzo, **singura condiție impusă pentru exercitarea dreptului operatorului de a se baza pe capacitățile altor entități este ca acesta să furnizeze autorității contractante o dovadă că acesta (ofertantul) va avea la dispoziție resursele necesare executării contractului**, în baza articolului 63 alineatul (1) din directivă, **„prezentarea unui angajament din partea respectivelor entități în acest sens” constituie o dovadă suficientă**.

-În plus, din cele de mai sus rezultă, de asemenea, că, chiar și în cazul în care o cerință de a respecta o anumită dispoziție națională ar fi fost formulată în mod expres de către autoritatea contractantă sau atunci când această dispoziție națională ar completa automat criteriile de selecție, o declarație de disponibilitate, menționată de instanța de trimitere ar fi suficientă.

-Din acest motiv, excluderea din procedura de licitație a unui ofertant care nu a desemnat un operator ca subcontractant în scopul demonstrării respectării anumitor criterii referitoare la capacitatea tehnică și profesională care decurg din prevederile unor legi speciale neprevăzute în contractul de achiziție în cazul în care ofertantul în cauză a ales o altă formă contractuală de implicare a specialiștilor în contract, adică un contract de furnizare/prestare de servicii sau a depus o declarație de disponibilitate din partea specialiștilor, ar fi contrară articolului 63 din directivă și principiului proporționalității.

-În timp ce, după cum s-a menționat mai sus, cerințele în discuție în prezenta cauză (adică cele prevăzute de legi speciale, dar care nu sunt enumerate printre criteriile de selecție din documentele de achiziție) nu trebuie considerate criterii de selecție în sensul articolului 63, concluzia din paragraful precedent este totuși utilă pentru examinarea prezentei cauze. Având în vedere că o excludere a unui ofertant pentru nedesemnarea subcontractanților pe ale căror capacități intenționează să se bazeze în ceea ce privește criteriile de selecție clar definite în documentul de achiziție în etapa de selecție nu ar fi posibilă, a fortiori, o excludere efectuată în această etapă pentru nedesemnarea unui subcontractant care să respecte criteriile/cerințele neincluse printre criteriile de selecție stabilite în documentele de licitație ar fi incompatibilă cu directiva privind achizițiile publice și cu principiul proporționalității.

În deplin acord cu cele enunțate de Comisia Europeană și cu cele statuate de CJUE în cauzele C-295/20 Sanresa UAB împotriva Aplinkos Apsaugos departamentas prie Aplinkos Ministerijos, Cauza C-27/15 Pipo Pizzo, Cauza C-278/14- SC Enterprise Focused Solutions SRL împotriva Spitalului Județean de Urgență Alba Iulia, Cauza C-42/13 Cartiera

dell'Adda, Cauza C-6/05 Medipac - Kazantzidis, C-309/18 Lavorgna SRL, Consiliul reține că obligația de transparență interzice autorității contractante să respingă o ofertă care respectă cerințele anunțului privind cererea de ofertă întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în acest anunț, cum sunt cele invocate de contestatoare, sau să aprecieze că nu a fost nominalizat un subcontractant pentru activități de mică anvergură, dar importante în economia contractului, la momentul depunerii ofertei.

Astfel, din moment ce autoritatea contractantă, în exercitarea dreptului de apreciere, nu a considerat necesar să includă astfel de cerințe de calificare, a veni în acest moment să includă o astfel de cerință, sub sancțiunea respingerii din procedură, a ofertantului în cauză, apare ca fiind profund nelegal, încălcându-se principiul proporționalității, al transparenței, dar și al încrederii legitime.

Este real că în cadrul activităților din contract sunt și documente ce necesită autorizări de tipul celor enumerate, dar din moment ce autoritatea contractantă nu a solicitat depunerea unei dovezi de autorizare în acest sens, la momentul depunerii ofertelor, ci dimpotrivă, așa cum s-a arătat, în conținutul documentației de atribuire se referă la obligația antreprenorului de a executa lucrările de specialitate cu personal autorizat, atunci nu există obligația depunerii de dovezi în acest moment, ci este o obligație pe care operatorul câștigător o va urmări în etapa execuției lucrărilor, așa cum justificat apreciază Comisia Europeană în documentul menționat și CJUE în numeroase spețe, respectiv:

- cauza C-295/20 Sanresa UAB împotriva Aplinkos Apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos CJUE menționează expres că „Articolul 70 din Directiva 2014/24 coroborat cu articolul 18 alineatul (1) din această directivă trebuie interpretat în sensul că **se opune ca oferta unui ofertant să fie respinsă pentru simplul motiv că acesta nu face dovada, la momentul depunerii ofertei sale, că îndeplinește o condiție de executare a contractului în discuție**”.

-cauza C-278/14, având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Alba Iulia, în procedura SC Enterprise Focused Solutions SRL împotriva Spitalului Județean de Urgență Alba Iulia:

„În ceea ce privește principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență, statelor membre trebuie să li se recunoască o anumită marjă de apreciere în scopul adoptării unor măsuri destinate să garanteze respectarea acestor principii, care sunt obligatorii pentru autoritățile contractante în cadrul oricărei proceduride atribuire a unui contract de achiziții publice (a se vedea Hotărârea Serrantoni și Consorzio stabile edili, C376/08, EU:C:2009:808, punctele 31 și 32).

Obligația de transparență are ca scop în special să garanteze că este înlăturat riscul de arbitrar din partea autorității contractante (a se vedea, în ceea ce privește articolul 2 din Directiva 2004/18, Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, C599/10, EU:C:2012:191, punctul 25, precum și jurisprudența citată).

Or, acest obiectiv nu ar fi atins dacă autoritatea contractantă ar putea să deroge de la condițiile pe care ea însăși lea stabilit. **Astfel, acesteia îi este interzis să modifice criteriile de atribuire în cursul procedurii de atribuire. Principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență au, în acest sens, același efect în ceea ce privește specificațiile tehnice.**

Prin urmare, principiul egalității de tratament și obligația de transparență interzic autorității contractante să respingă o ofertă care îndeplinește cerințele prevăzute în cererea de ofertă pe baza unor motive care nu au fost prevăzute în cererea de ofertă menționată (Hotărârea Medipac – Kazantzidis, C6/05, EU:C:2007:337, punctul 54).

În consecință, autoritatea contractantă nu poate recurge, după publicarea unui anunț de participare, la o modificare a specificației tehnice referitoare la un element al unui contract, cu încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, precum și a obligației de transparență. În această privință, este lipsit de relevanță dacă elementul la care se referă această specificație mai este sau nu mai este în fabricație sau disponibil pe piață.

Trebuie, în consecință, să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 23 alineatul (8) din Directiva 2004/18 nu este aplicabil unui contract de achiziții publice a cărui valoare nu atinge pragul de aplicabilitate prevăzut de această directivă. În cadrul unui contract de achiziții publice care nu intră sub incidența directivei menționate, dar care prezintă un interes transfrontalier cert, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, normele fundamentale și principiile generale ale tratatului, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență care rezultă din acestea trebuie interpretate în sensul că autoritatea contractantă nu poate respinge o ofertă care îndeplinește cerințele anunțului de participare pe baza unor motive care nu sunt prevăzute în anunțul menționat.

„Articolul 23 alineatul (8) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1251/2011 al Comisiei din 30 noiembrie 2011, nu este aplicabil unui contract de achiziții publice a cărui valoare nu atinge pragul de aplicabilitate prevăzut de această directivă. În cadrul unui contract de achiziții publice care nu intră sub incidența directivei menționate, dar care prezintă un interes transfrontalier cert, aspect a cărui verificare este

de competența instanței de trimitere, normele fundamentale și principiile generale ale Tratatului FUE, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență care rezultă din acestea trebuie interpretate în sensul că autoritatea contractantă nu poate respinge o ofertă care îndeplinește cerințele anunțului de participare pe baza unor motive care nu sunt prevăzute în anunțul menționat.”

Aceeași instanță de la Luxemburg a statuat că obligația de transparență are ca scop în special să garanteze că este înlăturat riscul de arbitrar din partea autorității contractante (Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza SAG ELV Slovensko și alții, C-599/10, EU:C:2012:191, punctul 25, precum și jurisprudența acolo citată) și că unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit (Hotărârea din 10 octombrie 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43, Hotărârea din 2 iunie 2016, Pippo Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, punctul 39).

De asemenea, considerentele expuse în cauza Pippo Pizzo arată că principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență - care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, punctul 44 și jurisprudența citată).

De asemenea, Hotărârea din 14 iunie 2017, Medipac - Kazantzidis, C-6/05, EU:C:2007:337, stabilește că obligația de transparență interzice autorității contractante să respingă o ofertă care respectă cerințele anunțului privind cererea de ofertă întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în acest anunț care sunt invocate.

Prin intermediul jurisprudenței sale, Curtea de Justiție a consacrat obligația administrațiilor și a instanțelor naționale de a aplica pe deplin dreptul Uniunii în cadrul sferei lor de competență și de a proteja drepturile conferite de acesta cetățenilor (**aplicarea directă a dreptului Uniunii**), fără a aplica însă orice dispoziție contrară din

dreptul național, fie aceasta anterioară sau ulterioară normei Uniunii (**supremația dreptului Uniunii asupra dreptului național**). De asemenea, Codul de procedură civilă stabilește această regulă la art. 4.

Prin urmare, odată invocată practica respectivă, ea trebuie să fie luată în considerare de instanțele naționale.

Astfel, având în vedere considerentele expuse pe larg mai sus, dar și Instrucțiunea ANAP Nr. 1/2017 din 4 ianuarie 2017 emisă în aplicarea prevederilor art. 179 lit. g) și art. 187 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, respectiv a art. 192 lit. g) și a art. 209 alin. (8) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, care stabilește că nu se introduc astfel de cerințe în documentația de atribuire, respectiv că: *„(4) Pentru tipurile de experți menționați la alin. (3), pentru care existența certificării specifice, emisă de un organism abilitat conform prevederilor legale incidente domeniului în cauză, reprezintă condiția necesară și suficientă pentru a putea duce la îndeplinire activitățile ce fac obiectul respectivelor certificări, autoritatea/entitatea contractantă nu va stabili criterii de calificare și selecție, **ci va solicita ca în propunerea tehnică să fie descris momentul în care vor interveni acești experți în implementarea viitorului contract, precum și modul în care operatorul economic ofertant și-a asigurat accesul la serviciile acestora (fie prin resurse proprii, caz în care vor fi prezentate persoanele în cauză, fie prin externalizare, situație în care se vor descrie aranjamentele contractuale realizate în vederea obținerii serviciilor respective)**”*.

În baza acestei prevederi, orice documentație care cuprinde astfel de cerințe de calificare (Exemple: responsabil tehnic cu execuția (RTE) în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată; expert/expert tehnic în domeniul protejării monumentelor istorice în conformitate cu Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.495/2010 pentru aprobarea Normelor metodologice privind atestarea specialiștilor, experților și verifcatorilor tehnici în domeniul protejării monumentelor istorice; contabil autorizat/expert contabil în conformitate cu legislația incidentă în domeniul contabilității și fiscalității; verifcator de proiecte, diriginte de șantier în conformitate cu legislația incidentă în domeniul construcțiilor; personal ce necesită atestări profesionale de la autorități competente - cum ar fi, dar fără a se limita la, AFER/ISCIR/ANRE/ANEVAR/ANCPI/CECAR/CAFR/MCPN etc) și care ajunge la verifcarea ex ante, este cenzurată de ANAP, motivat de faptul că **„Cerința este restrictivă/limitativă, prin faptul că nu se dă posibilitatea ofertanților de a prezenta astfel de autorizații la data semnării contractului și/sau la momentul implicării expertului în activitățile desfășurate în cadrul contractului”**. Prin urmare, practica ANAP bazată pe instrucțiunea citată nu poate fi interpretată

ulterior, în etapa evaluării ofertelor, în sens diametral opus, respectiv că, deși există o interdicție de a formula astfel de cerințe la nivelul documentației de atribuire, ofertantul este respins ulterior pentru neincluderea în documentație a unor astfel de experți. Această interpretare transformă sistemul de achiziții publice din România într-unul aleatoriu, instabil, care nu oferă posibilitatea realizării investițiilor de care avem atâta nevoie, încălcându-se în mod grav legislația națională, europeană și practica CJUE.

Tot în sensul practicii ANAP este și decizia nr. 1531/2017 pronunțată într-o speță de ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, aceasta făcând distincție clară între obligația ofertanților „să dețină” personal de specialitate la data depunerii ofertelor și să „dispună” de personal de specialitate, la data îndeplinirii contractului, prima variantă fiind considerate restrictivă:

„În motivarea recursului formulat, ministerul recurent a susținut, în esență, următoarele critici:

- în mod eronat s-a reținut că, prin **solicitarea ca ofertanții să "dețină" personal de specialitate, la data depunerii ofertelor, iar nu,, să dispună" de personal de specialitate, la data îndeplinirii contractului, nu au fost respectate prevederile art. 188 alin. (2) lit. c) din O.U.G. nr. 34/2006 și, prin aceasta, au fost încălcate prevederile art. 178 alin. (2) din O.U.G. nr. 34/2006;**

- nu s-a urmărit în niciun moment încălcarea prevederii de la alin. (2) lit. c) a art. 188 din O.U.G. nr. 34/2006, ci s-a solicitat în mod legal îndeplinirea de către ofertanți a unei cerințe minime în ceea ce privește personalul operatorilor economici;

- instanța de fond a reținut în mod eronat că ministerul recurent a încălcat principiul tratamentului egal și al proporționalității prevăzut de art. 2 alin. (2) lit. b) și e) din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 2 din Directiva 2004/18/CEE a Parlamentului European și a Consiliului;

- totodată, în cauză, nu a fost respectat principiul proporționalității și al gravității neregulii, a unor criterii adecvate la stabilirea reducerii procentuale.

În concluzie, ministerul recurent a solicitat admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea în tot a sentinței recurate și admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

(...)potrivit prevederilor art. 188 alin. (2) lit. c) din O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii:

"(2) În cazul aplicării unei proceduri pentru atribuirea unui contract de servicii, în scopul verificării capacității tehnice și/sau profesionale a ofertanților/candidaților, autoritatea contractantă are dreptul de a le solicita acestora, în funcție de specificul, de volumul și de complexitatea serviciilor ce urmează să fie prestate și numai în măsura în care aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea contractului, următoarele:

c) informații referitoare la personalul/organismul tehnic de specialitate de care dispune sau al cărui angajament de participare a fost obținut de către candidat/ofertant, în special pentru asigurarea controlului calității".

Din interpretarea acestor dispoziții legale, rezultă că personalul nu trebuie, în mod necesar, să fie angajat al ofertantului sau al unuia dintre membrii asocierii, în baza vreunui contract de muncă, de colaborare, etc., la data depunerii ofertei, ci aceștia trebuie să prezinte la momentul depunerii ofertelor doar o declarație de disponibilitate.

Or, prin impunerea condiției ca ofertanții să dețină, iar nu să dispună la data îndeplinirii contractului de personal de specialitate, nu au fost respectate prevederile art. 188 alin. (2) lit. c) din O.U.G. nr. 34/2006, ceea ce reprezintă o încălcare a prevederilor art. 178 alin. (2) potrivit cărora:

"(2) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a solicita îndeplinirea unor cerințe minime referitoare la situația economică și financiară și/sau la capacitatea tehnică și profesională, care ar conduce la restricționarea participării la procedura de atribuire".

Astfel, prin impunerea unor criterii de calificare restrictive, autoritatea contractantă a adus încălcări principiilor tratamentului egal și proporționalității prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) și lit. e) din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, care sunt/reprezintă transpunerea dispozițiilor art. 2 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Totodată, a mai rezultat că, potrivit Procesului-verbal al ședinței de evaluare nr. x din 28 ianuarie 2013 comisia de evaluare a hotărât solicitarea de clarificări ofertanților. Astfel, prin Adresa nr. 98 din 29 ianuarie 2013 comisia de evaluare a solicitat ofertanților "specificarea unor perioade (ce pot fi susținute cu documente care pot fi prezentate ulterior), care, însumate, să asigure existența unei experiențe specifice de cel puțin 3 ani în achiziții publice pentru persoana propusă ca expert achiziții publice."

Cu Adresa nr. 100 din 01 februarie 2013 S.C. B. S.R.L. a răspuns următoarele:

"Perioadele în care persoana propusă de S.C. B. S.R.L. ca expert achiziții publice a deținut atribuții de expert achiziții publice în cadrul contractelor încheiate de S.C. B. S.R.L. cu Autorități Contractante sau beneficiari privați sunt între 19.02.2010 - 24.12.2012"... "De asemenea, în perioada 2004-2005 expertul a lucrat în cadrul Ministerului Integrării Europene, fiind repartizat în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, - OPCP, Serviciul licitații, având atribuții în cadrul comisiilor de licitații, perioada respectivă putând fi asimilată ca experiență în achizițiile publice."

Potrivit Procesului-verbal al ședinței de evaluare nr. x/06.02.2013, oferta a fost respinsă ca fiind inacceptabilă, întrucât "perioada de activitate în calitate de consilier de integrare nu poate fi considerată ca experiență specifică achizițiilor publice" și "deși atestatul de expert achiziții publice a fost eliberat la data de 19.09.2009, nu rezultă că expertul propus a început o activitate specifică relevantă din acel moment."

Astfel, comisia de evaluare nu a mai solicitat clarificări cu privire la perioada lucrată în cadrul MFP, care să detalieze activitatea desfășurată și a

respins oferta depusă S.C. B. S.R.L. ca fiind inacceptabilă. Beneficiarul a considerat că abia după absolvirea cursurilor de formare, persoana respectivă are experiența necesară desfășurării activității în cauză și prin urmare, a considerat că certificatul CNFPA trebuia să acopere întreaga perioadă de 3 ani, solicitată pentru experiența specifică.

Totuși, potrivit Procesului-verbal al ședinței de evaluare nr. x din 28.01.2013 comisia de evaluare a considerat acceptabile ofertele depuse de S.C. C. S.R.L. - Certificat emis la data de 18.04.2011, S.C. D. S.R.L. - Certificat emis la data de 08.03.2010, S.C. A. S.R.L. - Certificat emis la data de 21.02.2011 și S.C. E. S.R.L. - Certificat emis la data de 09.2008, rezultând că în cazul primelor trei oferte, niciunul dintre certificatele menționate nu a fost eliberat cu cel puțin 3 ani înainte de data depunerii ofertelor.

Astfel, instanța de fond a reținut că autoritatea contractantă, prin modul în care a procedat, a încălcat/nu a respectat principiul tratamentului egal reglementat la art. 2 alin. (2) lit. b) din O.U.G. nr. 34/2006, în vigoare la data respectivă, neregulă care a atras o reducere procentuală de 10% din Contractul de servicii din 25.03.2013, în final rămânând o singură reducere procentuală de 10%, ca urmare a aplicării prevederilor art. 4 din Anexa - Normă metodologică, aprobată prin H.G. nr. 875/2011.

Astfel fiind, instanța de recurs a reținut că este neîntemeiată și critica autorității recurente cu privire la nerespectarea de către instanța de fond, în ceea ce privește individualizarea măsurii, a principiului proporționalității în stabilirea reducerii procentuale, care a fost limitată la 10%, deși în cauză a fost vorba de două abateri/nereguli comise”.

În conformitate cu prevederile documentației de atribuire, contestatoarea a răspuns solicitării de clarificări, arătând că la momentul execuției lucrărilor, va prezenta respectivele documente și va executa lucrările în conformitate cu prevederile documentației de atribuire. În aceste condiții, în acord cu instrucțiunea ANAP citată, dar și cu interpretările Comisiei Europene, nu se poate aprecia că operatorul nu are capacitatea de realizare a lucrărilor, în condițiile în care acesta respectă prevederile legale și ale documentației de atribuire, care stabilește în sarcina antreprenorului o atare obligație, neexistând vreo obligație implicită de a-l desemna ca subcontractant. Așa cum a subliniat Comisia Europeană, excluderea din procedura de licitație a unui ofertant care nu a desemnat un operator ca subcontractant în scopul demonstrării respectării anumitor criterii referitoare la capacitatea tehnică și profesională care decurg din prevederile unor legi speciale neprevăzute în contractul de achiziție în cazul în care ofertantul în cauză a ales o altă formă contractuală de implicare a specialiștilor în contract, adică un contract de furnizare/prestare de servicii sau a depus o declarație de disponibilitate din partea specialiștilor, ar fi contrară articolului 63 din directivă și principiului proporționalității. De asemenea, articolul 63 alineatul (1) din directiva privind achizițiile publice prevede în mod expres că „un operator economic poate (...) să recurgă la capacitățile altor entități, indiferent de natura juridică a legăturilor pe care le are cu

acestea" în ceea ce privește criteriile prevăzute la articolul 58 alineatul (4) din directivă, existând, astfel, posibilitatea pentru ofertanți să numească inclusiv prestatori de servicii pentru astfel de activități cu pondere minoră.

Consiliul reține că interpretarea cauzei C-27/15 Pipo Pizzo realizată de intervenientă este una eronată, prin smulgerea din context a unor pasaje. În cazul de speță, întrebarea la care Curtea răspunde are în vedere o condiție extrinsecă de admisibilitate a oferei, contestatoarea fiind respinsă din cauză că nu plătitise către Autorità di vigilanza dei contratti pubblici (Autoritatea de Supraveghere a Achizițiilor Publice, denumită în continuare „AVCP”), contribuția prevăzută de Legea nr. 266/2005, obligație aplicabilă tuturor participanților la procedurile din Italia.

Din considerentele hotărârii, rezultă că regula de bază este prezentarea tuturor criteriilor de excludere, în mod transparent, în documentația de atribuire. Dacă totuși există o regulă care, din neglijența autorității, nu a fost cuprinsă în documentație, iar neîndeplinirea ei (plata acelei taxe obligatorii) conduce la excluderea ofertantului, acestuia i se dă posibilitatea să își completeze oferta, tot în virtutea principiului egalității de tratament, în condițiile în care ceilalți operatori au plătit-o.

În acest sens, sunt relevante următoarele pasaje din decizia Curții:

„În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență, care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell’Adda, C42/13, EU:C:2014:2345, punctul 44 și jurisprudența citată).

Curtea a statuat de asemenea că principiile transparenței și egalității de tratament care guvernează toate procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice impun definirea clară în prealabil a condițiilor de fond și de procedură referitoare la participarea la un contract și ca acestea să fie făcute publice, în special a obligațiilor care incumbă ofertanților, pentru ca aceștia să poată cunoaște exact

obligațiile procedurale și să aibă garanția faptului că aceleași cerințe sunt aplicabile tuturor concurenților (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 februarie 2006, *La Cascina și alții*, C226/04 și C228/04, EU:C:2006:94, punctul 32).

În plus, rezultă din anexa VII A, privind informațiile care trebuie incluse în anunțurile de participare la achizițiile publice, la Directiva 2004/18, în partea sa referitoare la „Anunțul de participare”, punctul 17, că „[c]riteriile de selecție privind situația personală a operatorilor economici care pot atrage după sine excluderea acestora din urmă” din procedura de atribuire a contractului în cauză trebuie să fie enunțate în anunțul de participare.

Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Curții, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși lea stabilit (a se vedea în special Hotărârea din 10 octombrie 2013, *Manova*, C336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, *Cartiera dell’Adda*, C42/13, EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43).

Reiese din dosarul prezentat Curții că documentele referitoare la procedura de atribuire a contractului în discuție în litigiul principal nu prevedeau în mod expres obligația ofertanților, sub sancțiunea excluderii din această procedură, de a achita o contribuție către AVCP.

După cum subliniază instanța de trimitere, existența acestei obligații s-ar deduce din interpretarea extensivă a Legii nr. 266/2005 efectuată de AVCP și din jurisprudența administrativă națională. **Instanța precizează că AVCP consideră că lipsa plății contribuției determină excluderea ofertantului din procedura de atribuire cu caracter public, indiferent de tipul de contract care face obiectul cererii de ofertă.** Această instanță arată de asemenea că reiese din jurisprudența administrativă națională că o întreprindere poate fi exclusă de la o procedură de cerere de ofertă publică dacă nu face dovada că îndeplinește o condiție care nu este impusă în mod expres de reglementarea cererii de ofertă, în cazul în care caracterul necesar al acestei condiții decurge din „mecanismul de acoperire automată a lacunelor actelor administrative”.

Or, astfel cum s-a amintit la punctul 39 din prezenta hotărâre, autoritatea contractantă are obligația de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși lea stabilit. Această considerație este cu atât mai importantă cu cât miza este excluderea din procedură. (...)

Potrivit punctului 46 din Hotărârea Curții din 6 noiembrie 2014, *Cartiera dell’Adda* (C42/13, EU:C:2014:2345), autoritatea contractantă nu poate să admită rectificări ale omisiunilor care, potrivit dispozițiilor exprese ale documentelor achiziției, trebuie să conducă la excluderea ofertei. Curtea a subliniat la punctul 48 din acea hotărâre că obligația în

discuție era clar impusă în documentele referitoare la acea achiziție sub sancțiunea excluderii.

Or, în ipoteza în care, precum în cauza principală, o condiție de participare la procedura de atribuire a contractului, sub sancțiunea excluderii de la aceasta, nu este prevăzută în mod expres de documentele contractului și în care această condiție nu poate fi identificată decât printr-o interpretare jurisprudențială a dreptului național, autoritatea contractantă poate acorda ofertantului exclus un termen suficient pentru a remedia omisiunea.

Având în vedere ansamblul acestor considerații, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că principiul egalității de tratament și obligația de transparență trebuie interpretate în sensul că se opun excluderii unui operator economic de la procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice ca urmare a nerespectării, de către acesta, a unei obligații care nu rezultă în mod expres din documentele aferente acestei proceduri sau din legea națională în vigoare, ci dintr-o interpretare a acestei legi și a acestor documente, precum și din acoperirea lacunelor, de către autoritățile sau de către instanțele administrative naționale, prezentate de documentele menționate. În aceste împrejurări, principiile egalității de tratament și proporționalității trebuie interpretate în sensul că nu se opun faptului de a permite operatorului economic să își remedieze situația și să îndeplinească obligația menționată într-un termen stabilit de autoritatea contractantă”.

În situația documentației aferente acestei proceduri, nu suntem în prezența unor obligații care ar atrage excluderea din procedura de atribuire, ci a unor obligații ce țin explicit de realizarea contractului, documentația de atribuire prevăzând expres acest lucru. Astfel, nu se poate considera solicitarea de clarificări drept cerere de remediere, în sensul cauzei de mai sus, din moment ce nu suntem în prezența unor vicii ale ofertei sau a unor cerințe de genul celei analizate, ci suntem în prima ipoteză, principiul egalității de tratament și obligația de transparență trebuie interpretate în sensul că se opun excluderii unui operator economic de la procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice ca urmare a nerespectării, de către acesta, a unei obligații care nu rezultă în mod expres din documentele aferente acestei proceduri sau din legea națională în vigoare.

Nu există menționat nicăieri, iar autoritatea contractantă nu au arătat unde, anume, în documentație și în legislația națională aferentă, se prevede obligația pentru OFERTANȚI de a cuprinde acele documente în oferta lor, cum era menționată cea din legislația italiană. Obligația ține de realizarea lucrărilor, deci se referă la executanți, în această etapă, a depunerii ofertelor și clarificării, nefiind necesară prezentarea lor.

În consecință, luând în considerare cele mai sus menționate, în temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de către SC ... SRL, lider al Asocierii SC ... SA.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 67 din codul de procedură civilă, va respinge, ca nefondată, cererea de intervenție formulată de către SC ... SRL.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, admite contestația formulată de către SC ... SRL, lider al Asocierii SC ... SRL în contradictoriu cu ... SA.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 67 din codul de procedură civilă, respinge, ca nefondată, cererea de intervenție formulată de către ... SRL.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părțile cauzei, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactată în 5 (cinci) exemplare, conține 39 (treizeci și nouă) pagini.